

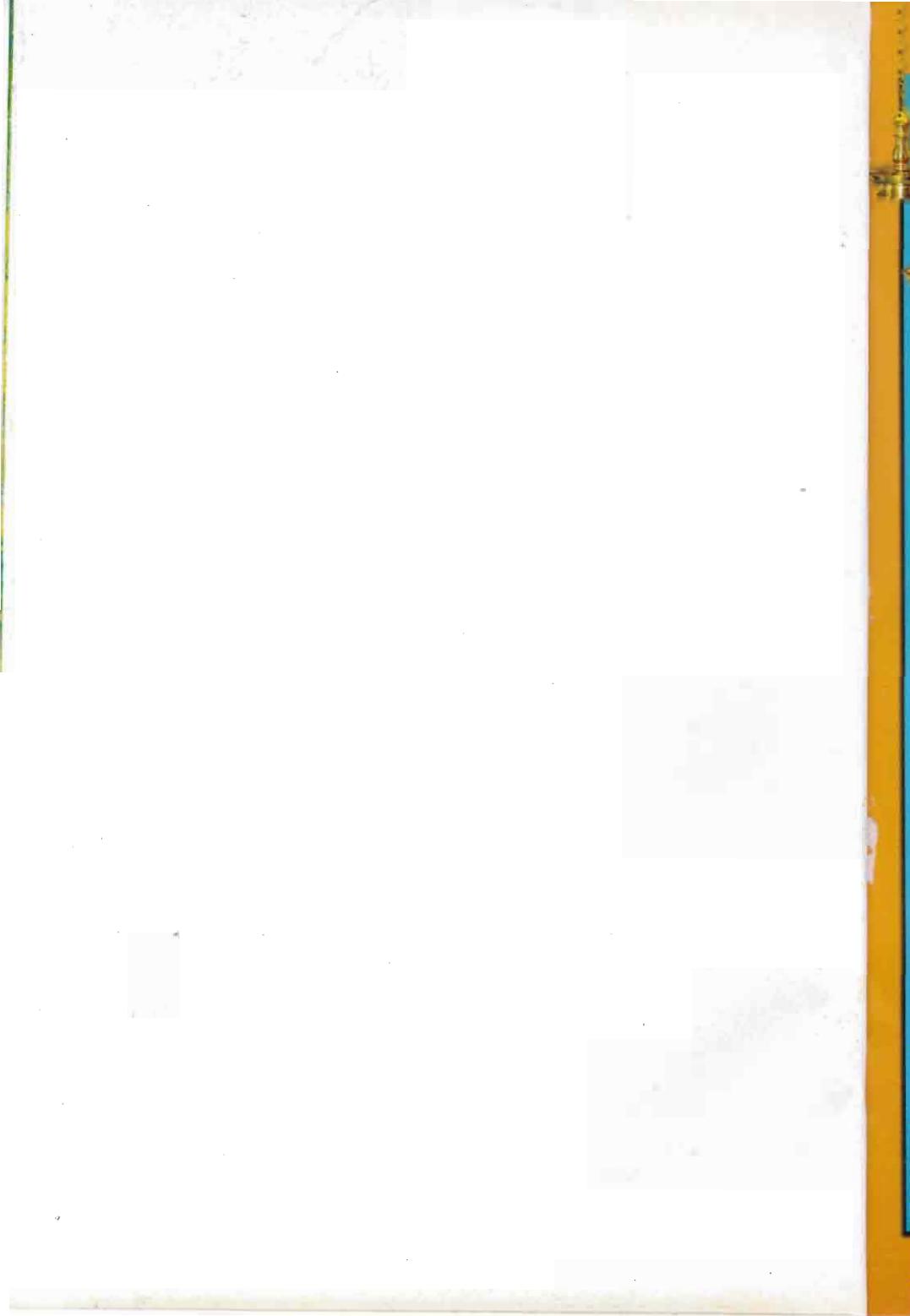
திலதிரிசனார்

திருக்கார்த்திகை

மஹராஜங்கு ஸு. து. ஷண்முகநாதக் குநக்கன்

ஆதீன கர்த்தா, மாவை ஆதீனம்,
மாவிட்டபுரம்.

2009

தில திர்சனா

(நிருக்கார்த்திகைச் சிறப்பு)

“சிறங்க கார்த்திகைக் கார்த்திகைத் தீபத்தா
வைறந்த வாறு நிலாமுக மண்டலம்
மிறந்து சாழன் வளாகு தரம் வெட்டுற
வைறந்து போற்றுநர்க்கோர் மிறப்பில்லவேயே”

(வினாஸ்வந்தர் பூரணம்)

மஹராஜய் க. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

மாண்புவாதினர்த்துர் - பிரதமத்துரு

ஸ்விட்டர் நூக்க, விஸ்தா வாய்க் காங்கிரஸ் க. கன்
வீதம்கார்க்கிள் - அங்கூ வாழி (10-12-2007)

தீபத்திரிசனம்

“தீபத்திரிசனம்” நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக பக்தர்களது வேண்டு கோளுக்கமைய கூடிய செய்திகளோடு பிரசுரமாகிறது.

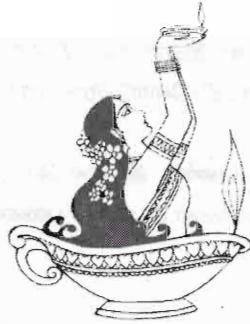
தீபங்களைக் கொண்டு இறைவழிபாடுகள் ஆற்றுவது கூட அக்னி ஸ்வரூபமான யாகங்கள் ஆற்றும் பலனைத் தரவல்லதென்பது வேதவாக்கு.

வேத காலங்களில் ‘ஸ்திரீகர்மானீ’ என்ற அமைவில் அக்னியோடு சம்பந்தமான சகல கிரியைகளிலும் ஸ்திரீகள்தான் முக்கிய பங்காற்றி உலகை ரகசித்தனர். அவர்கள் “குடும்ப விளக்கு” எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

தினமும் அவரவர் வாழுமிடங்களில் மாலை நேரத்திலாவது ஸ்திரீகர்மானீ என்ற செயற்பாட்டில் குத்துவிளக்குத் தீபமேற்றி இறைவனைத் தரிசித்தால், அது கூட மகத்தான பலன்களை உலகிற்குத் தருமென யசர் வேதம் அறியத்தருகிறது.

இக்காலக் கலியுக தொலைலைகளிலிருந்து நீங்கி தெய்வீகச் சூழல்களின் மத்தியில் ஜீவராசிகள் அனைவரும் வாழுவேண்டுமெனக் கருதி “தீபத்திரிசனம்” நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியீடு செய்யப் படுகிறது. அனைவரும் இந் நூலைப் பெற்று பயன்தொர்களாக.

தருச்செல்வ அஶகம்
மாஞ்சிபாம்.

நாலின் பெயர்: தீப தரிசனம்

மொழி: தமிழ்

நாலாசிரியர்: மஹாராஜ ஸ்ரீ க.து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

உரிமை: ஆசிரியருக்கே

முதற்பதிப்பு: கலியுகம் 5087 கார்த்திகை (1985)

இரண்டாம் பதிப்பு: கலி ருக்கக விரோதி வருஷம் கார்த்திகை
மாதம் 15ம் நாள் சோமவாரம் (30-11-2009)

விலை: ரூபா 100.00

அச்சகம்: திருச்செல்வி அச்சகம் - மாணிப்பாய்.

தீப தரிசனம்

(நெருக்கார்த்தகை சந்மு)

வேதசிவாகமங்களிலும் புராண இதிகாசங்களிலும் மிகுந்து யுகழ்ப்படக் கூறப்பட்டிருக்கும் முருகப்பெருமானது மகிழைகளைப் பலரும் அறிவர். மெய்யன்போடு வழிபடும் பக்தர்களுக்கு அவர்கள் ஆற்றும் அருட்செயல்களால் அவர்தம் இஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவதற்கு எத்துணை வாய்ப்பைத் தரவல்லதென்ற முறைகளைப் புராணங்கள் பல அறியத்தந்து வழிகாட்டுகின்றன.

தீமையிக்க இக்கலியுகத்தில் கலியுகவரதனான முருகப் பெருமானை வழிபட்டு தாம் தாம் விரும்பிய பேறுகளை அடைவதோடு இவ்வையகமும் நன்றாக வாழுவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க வேண்டிய பெருங்கடமையும் எல்லோருக்குமுண்டு. சக்கிரவார விரதம், கந்தஷ்டி விரதம், கார்த்திகை விரதம் இவ்விரதம் மூன்றும் முருகப் பெருமானைக் குறித்து அனுஷ்டிக்கப்படுபவை கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நஷ்டத்திரத்திலே முருகப் பெருமானுக்குப் பலதரப்பட்ட தீபங்களால் ஆராதனை செய்து அஷ்டோத்தரம், திரிசதி, சகஸ்ரநாமார்ச்சனை, ஷண்முகார்ச்சனை, திருவிளக்கிடுதல் என்றெல்லாம் ஆராதனைகள் நடாத்தி தத்தம் இஷ்டசித்திகளை இலகுவாகப் பெறவும் இயலும். கார்த்திகைப் பெண்களால் பாலுட்டி வளர்க்கப்படுவதனால் ‘கார்த்திகேயன்’ என்ற திருநாமத்தைப் பெற்ற முருகப்பெருமான் இவ் ஸழவன நாட்டிலே அனப்பரிய திருவருள் புரிந்திருப்பதைப் பல புராணங்கள் வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது. ஸழத்திலே முருகன் கோவில்கள் பல இருப்பதும், அனேகர் முருக பக்தர்களாக இருப்பதும்

தீபதுசனம் கூலைக்கால்களிலேக்கூடியது என்கின்ற கண்கூடு. தற்காலத்தில் மட்டக்களப்பு பகுதியில் ஏறாவூர் எனக் கூறப்படும் ஏறுமாவூரிலே, ஒருகால் ஓவியர் குடியிலே அரசர்கட்கெல்லாம் தலைவனான கொடைவள்ளல் ‘நல்லியக்கோடன்’ தனது கொடையினாலும் முருகப்பெருமானது புகழ்களைப் பரப்பியதாலும் செல்வாக்குப் பெற்று வாழ்ந்தபோது, மூவேந்தரது பகைமைக்கு ஆளாகினான். இதனால் இயல்பான போர்முண்டு முருகப்பெருமானின் திருவருட்சக்தியால் போரில் மூவேந்தரது படை தோற்றது. பகைவரை அழிப்பதற்கு புட்பத்தை சக்திவேலாக்கி நல்லியக்கோடனுக்கு உதவியளித்தமையால் முருகக் கடவுள் அன்றிலிருந்து “புட்பாஸ்திர மூர்த்தி” எனும் நாமத்தைப் பெற்றிருந்தார். இதே போல் மது என்னும் அரக்கனுக்கும் திருக்கார்த்திகை தினத்தில் முருகப்பெருமான் திருவருட்டுணையைக் கொடுத்ததற்கும் ஒரு கதையுண்டு. இதுவும் இவ்வழக்கிலேயே இடம்பெற்றிருந்தது. சுக்கிரவார விரதம், ஷஷ்டி விரதம், கார்த்திகை விரதம் என்றெல்லாம் விதந்து கூறப்படும் ஸ்கந்த விரதங்களை முறையாக அனுஷ்டித்து முருகக் கடவுளிடத்தில் ஆன்ற பக்தியைக் கொண்ட “காலநேமி”; அசர வேந்தனின் வழித்தோன்றலான ‘மது’ என்பான் ஈழத்தின் மத்திய பாகத்தில் அரசு செலுத்தி வருங்காலை ஒருநாள் தவஞ்செய்யும் நோக்கோடு கதிரைமலைச் சாரவிற்கு ஏகினான். “தவத்தால் எதையும் அடையலாம். ஆகவேயான் விரும்பியதோ வரமுண்டு, எனது விருப்பம் நிறைவேற முருகப் பெருமானின் திருவருளை நினைந்து தவஞ்செய்கின்றேன்” என்ற மேற் சங்கல்பத்துடன் பலகாலம் தவ வாழ்க்கையைக் கொண்டான். பேரானந்தத்துடன் மது அரக்கனுடைய தவத்தை ஏற்ற முருகக் கடவுள் மதுவின் முன்தோன்றி “உனக்கு வேண்டியது யாது?” என வினாவும், மதுவரக்கன் மனமகிழ்ந்து நமஸ்கரித்து “மறைமுதல்வா! இராவனன் ஆஞம் இலங்கையை அடியேன் தனித்து ஆளவேண்டும், தேவரீர் எனக்குக் காவலாக வரவேண்டும்; அன்படைய மனையாளும் வேண்டும்; இராவனன் ஆதியோர் என்னைப் போற்றவும் வேண்டும்” என்றான். முருகப் பெருமான்

நீப் தரிசனம்
திருவளமிரங்கி “மதுவே! தசரத இராமனால் இராவணன் வேறு
அழிவான், பின்னர் நீ இலங்கை முழுவதையும் பெறுவாய்.
மாலியவான் மகளான “கும்பநிசி” என்னும் மங்கை நல்லாள்
இராவணனது அந்தப்புரத்திலே வளர்கிறாள். இது நல்ல சமயம்,
இப்போதே ஆங்கு சென்று அவளைக் கவர்ந்து நின் ஊர்
செல்லுதி, உனக்காக வேண்டிய துணைகள் தரலாம்” என்று கூறி
மறைந்தருளினார். மது மிகுந்த மகிழ்ச்சி பெற்று முருகப்
பெருமானையே மனதில் தியானித்துக் கொண்டு இராவணனது
அந்தப்புரமேகி அங்கு எதிர்த்தோரை வீழ்த்தி “கும்பநிசி”
மங்கையை வெகு இலகுவாக கவர்ந்து தனதூரான
“மதுவாட்சி”க்கு ஏகினான். மது என்பவனால் ஆஸப்பட்டதால்
அப்பிரதேசம் “மதுவாட்சி” எனப்பட்டது. இப்போது இப்பெயர்
திரிந்து “மதவாச்சி” எனலாயிற்று. (இது இன்று வட மத்திய
மாகாணத்தில் உள்ளது) இவ்வேளையில் போர் மல்லர்களான
இந்திரசித்து முதலியோர் ‘நிகும்பலை’ எனுமிடத்தில்
(தற்போதைய நீர்கொழும்பு) சிவபிரானை நினைந்து தவஞ்செய்து
கொண்டிருக்கையில், இராவணன் திக்குவிஜயத்திலே
ஈடுபட்டிருந்தான். கும்பகர்ணனோ ஆழந்த நித்திரை, ஏனையோர்
மதுவின் வலிமைக்குப் பின்னிட்டனர். இவ்வளவு வசதியானதோர்
சூழ்நிலையிலேயே “மதுவரக்கன்” கும்பநிசி மங்கையைக்
கடத்தியிருக்கிறான் என்ற செய்தியை விபீட்டன் இராவணனது
கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவும், அவ்வேந்தனும் சீற்றங்
கொண்டு, மதுவரசனது கோட்டையை வளைத்தான். முருகப்
பெருமான் மேல் அளவு கடந்த பற்றுள்ள மதுவரசன்
இராவணனது செயலை நினைந்து எம்பெருமானைச் சிந்தனை
செய்யவும், “காமன்” எனும் பூதகணத் தலைவன் மதுவரசனுக்கு
அனுசரணையாக வந்து போரிட, இராவணனது படை வலிமை
குன்றிப் பின்வாங்கியது.

இவ்வேளையில், கும்பநிசி இராவணனிடம் அனுகி
முருகக் கடவுள் மதுவுக்கு ஈந்த அருளையும், அருளால் பெற்ற

தீப தரிசனம் கூட்டுரைகளைச் சொல்லுதலைக் கண்டதானால் பெருமைகளையும் கூற, இராவணன் பகைமையை நீக்கி மதுவரசனோடு சமாதானமாகி நண்பனானான். சில காலங்களில் இராவணனது கொடுஞ்செயல்களை நோக்கி மதுவரசன் மனம் நொந்திருக்கையில், இராமபிரானால் இராவணன் மாண்டதும், இலங்கை முழுவதும் மதுவரசனே ஆட்சிபுரிந்து சில காலத்தின் பின் கந்தவேவூலகம் சேர்ந்தான். மதுவரசனுக்குத் திருவருள் பாலித்தமையினால் முருகக் கடவுளுக்கு “மதுகாவலமூர்த்தி” என்ற நாமம் உண்டாயிற்று. (கூர்மபுராணம் அகத்தியர் இராவணன் மரபுரைத்த அத்தியாயம்).

ஈழநாட்டிலே இன்றும் பெரும்பான்மையினரான இருசமூகங்களும் முருகப் பெருமானைப் போற்றியும், வாழ்த்தியும் வணங்குகிறார்கள். கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகையில் முருகப்பெருமானை நினைந்து மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு விரதங்கள் பல அனுஷ்டித்தும் நெய்விளக்கேற்றியும், இன்னும் பலவிதமானபடி தீப ஆராதனை செய்து வணங்குபவர்கள், யாக பலன்களைப் பெற்று முக்தியடைவார்கள் என கந்தபுராணம், திருச்செந்தூர் புராணம் ஆகியன விதந்து கூறுகின்றன. ஆகவே நாமனைவரும் திருக்கார்த்திகை விரதத்தையும் அனுஷ்டித்து முருகக் கடவுளின் திருவருட்டுணைக்கு ஆளாகுவோமாக. இது கூட தீப தரிசனமாகிறது.

கார்த்திகை நகஷத்திரத்துடன் சந்திரன் கூடிநிற்கும் காலம் கார்த்திகை எனப்படும். இந் நகஷத்திரம் விஷ குணங்களை கொண்டது. ஆகவேதான் சைவசமயிகள் அன்றைய தினங்களில் உபவாசமிருந்தும் விரதங்கள் அனுஷ்டித்தும் பிரார்த்திப்பர். இத்தினத்தில் எண்ணெய் ஸ்நானம் மற்றும் முக்கிய கருமங்கள் ஆற்றக் கூடாதென விதிகளும் உண்டு.

தூரபத்மனால் இடர்பட்ட தேவர்களை உய்விக்கும் பொருட்டு சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணூடாகத் தோன்றிய ஆறு

தீப துரிசனம்

தீப்பொறிகளும் சரவணப் பொய்கையிற் சேர்க்கப்பட்டதும் அவை ஆறு குழந்தைகளாகத் தோன்றின. அக்குழந்தைகளைக் கார்த்திகைப் பெண்கள் அரவணைத்துப் பாலூட்டி வளர்த்து வருங்காலை உமாமகேகவரர் எழுந்தருளி அக்குழந்தைகளை எடுத்தனைக்கவே அவை ஒன்றாகி ‘ஸ்கந்தன்’ என்ற நாமமும் பெற்றார். ஒளிவடிவாகிய கார்த்திகேயனை அனைந்து கார்த்திகைப் பெண்கள் வழிபட்டதனால் இத்தினம் குமரப்பெருமானுக்கு உரியதாயிற்று. கார்த்திகைப் பெண்களால் பாலூட்டி வளர்க்கப்பட்டமையினால் “கார்த்திகேயன்” என்ற நாமமும் முருகப்பெருமானுக்கு வழங்கப்பட்டது. குமரப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களி லெல்லாம் இத்தினத்தை “திருக்கார்த்திகை” என்றும், உற்சவங்களை “குமாராலய தீபோற்சவம்” என்றும் வழங்கப்பட்டது. ஆராதனைகள் தொடர்ந்து வளர்கின்றன.

மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி தானதர்மங்கள் செய்வதில் வல்லவனாயிருந்தும் அசரகுலத் தலைவனானபடியால் தேவர்களுக்குப் பாதகமாகவே ஆட்சி செய்துவந்தான். தேவுலகைக் கைப்பற்றும் நோக்கமாக ஓர் யாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில், விஷ்ணு, தேவர்களை இரட்சிக்கும் பொருட்டு இச் சக்கரவர்த்தியை மடக்க எண்ணி ஓர் குறள் வடிவெடுத்து சக்கரவர்த்தி முன் சென்று “நான் தவஞ்செய்வதற்கு மூன்றடி நிலம் தருக” என இரந்தார். தானதர்மங்கள் செய்வதில் வல்லவனான இச் சக்கரவர்த்தி, “நீ தவஞ்செய்வதற்கு வேண்டிய மூன்றடியையும் விரும்பியவாறு பெற்றுக்கொள்” எனக் கூறலும், விஷ்ணு பெரியதோர் உருவமெடுத்து சுவர்க்கம், பாதாளம் ஆகிய உலகினைத் தமது ஸரடிகளாலும் மூன்றாம் அடிக்கு இடமில்லாததால் சக்கரவர்த்தியின் சிரசிலும் பாதத்தை வைத்து அமிழ்த்தினார். இதனோடு மகரபலிச் சக்கரவர்த்தியின் பெருவாழ்வும் பூர்த்தியானது. தேவர்கள் உய்ந்தனர். கார்த்திகை மாதத்து பூரணையில் இச் சம்பவம் நிகழ்ந்தமையினால்

நீப தரிசனம் க்கூட்டுச்சூட்டுக்கூட்டுக்கூட்டுக்கூட்டுக்கூட்டுக்கூட்டுக்கூட்டுக்கூட்டு
இத்தினத்தை மகாவிஷ்ணுவுக்கு உடமையாக்கி எங்கெல்லாம்
விஷ்ணுமூர்த்தி கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ
அங்கெல்லாம் 'விஷ்ணுவாலய தீபோற்சவம்' என ஆராதனைகள்
இடம்பெறுகின்றன.

ஓருகால் உலகெங்கும் ஊழிக்காலம் ஓழிந்து பெரும் அழிவு
உண்டானபோது விஷ்ணு நீரின் மேல் துயின்றிருக்கும் வேளை;
மாயத்தால் மயக்கப்பட்ட பிரம்மா அவ்விடம் வந்து விஷ்ணுவை
எழுப்பி "நீ யார்?" என வினவினார். துயிலெழுந்த விஷ்ணு
பிரம்மாவைப் பார்த்து "என் மகவாகிய சிறந்த பிதா மகனே! உனது
வரவு நல்வரவாகுக" எனக் கூறலும், பிரம்மா சீற்றும் கொண்டு
"படைப்பிற்கும், காப்பிற்கும் காரணனாயும் சகல உலகத்தையும்
சிருஷ்டிப்பவனாயும், பிரபஞ்சத்தை இயக்குபவனுமாகிய என்னை
இழிவுபடுத்தி மகவே, மகவே என்றழைக்கிறாயே! காரணம் யாது?
சொல்", என வினவினார். விஷ்ணுவானவர் "யானே
உலகங்களைப் படைத்தும், காத்தும், அழிப்பவன். அழிவில்லாத
இந்த எனது உடம்பிலேயே நீயும் பிறந்தாய். முத்தொழில் புரிந்து
முதன்மையாகிய என்னை நீ நன்றாக உணர்தி" என்றார்.
இருவருக்கும் யார் முதல்வன் என்ற சொற்போர் முன்டது. இதே
வேளை அங்கு பேரொளியுடன் பிரமாண்டமானதோர்
தீக்கொழுந்து தோன்றியது. இத் தீக்கொழுந்தின் தோற்றும் அதன்
அடி முடி எங்குள்ளதென்ற ஆராய்வும் ஆரம்பமானது. பிரம்மா
அன்னப்பட்சியூடாகவும், விஷ்ணு பன்றியூடாகவும் முறையே
தீக்கொழுந்தின் முடியையும், அடியையும் தேட ஆரம்பித்தனர்.
எவரும் அடி முடி காணாதவர்களாய் "இது சிவன் செயல்" என
நினைத்து தத்தும் இறுமாப்புகளை ஓழித்து சிவலிங்க ரூபமாகிய
அக்கினிக் குழம்பை வழிபட்டனர். தத்தும் ஆணவகர்மங்களையும்
நீக்கினர். கார்த்திகை மாதத்துப் பூரணையன்று இச்சம்பவம்
நிகழ்ந்தமையினால், ஆணவத்தின் நிமித்தம் சிவபிரானை மறந்து
இடர்படுவோரெல்லாம் சகல ஆலயங்களிலும், சாலைகளிலும்,
இல்லங்களிலும் தீபவழிபாட்டையாற்றி சிவபிரானைத்
துதிசெய்வார்கள். இதனை 'விளக்கீடு' எனவும் கூறுவர்.

தீப துரிசனம்
திருநூனசம்பந்த சுவாமிகளது தேவாரத்திலும் விளக்கீடு என்ற
பதம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வளைக்கை மடநல்லார் மாமயில வண் மறுகில்
துளக்கில் கபாலிச் சரத்தான் தொல் கார்க்திகைநாள்
தளத்தேந் தினமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

ஆலயம் முதல் இல்லறமீறாகவுள்ள சந்திதானங்களிலும்
பூசைகள், யாகங்கள் மற்றும் பல சைவக் கிரியைகளிலும் தீப
மேற்றி வழிபடுதல் சிறந்த புண்ணியைத்தைத் தரும் சரியை
வழிபாடாகும். தீபமில்லாத இடம், தீபமில்லாத கிரியைகள் யாவும்
உயிரில்லாத உடம்பிற்கு சமமாகுமென வேத சிவாகமங்கள்
கூறுகின்றன. இறைவனுக்கு முப்பத்திரண்டு, பதினாறு என்ற
வகையில் நடாத்தப்படும் பூசை வழிபாட்டில் தீபம் பிரதான பங்கை
ஏற்கிறது. தீபாராதனையில்தான் பக்தனானவன் இறைவன்பால்
ஈர்க்கும் அருட்சக்தியையும் பெறுகிறான். சைவசமயச் சார்புள்ள
எந்தக் கிரியையிலும் தீபமேற்றுதல் அவசிய கர்மமாகுமென வேத
சிவாகமங்கள் இயற்புகின்றன.

ஓர் பிறப்பில் எலியானது சிவாலயத்திலுள்ள விளக்கில்
இட்டுவைத்த நெய்யை உண்ணுவதற்கு தயாரானது அப்போது
மங்கியிருந்த தீபச்சுடர் அதன் முகத்தில் சுடவும் அதனால்
எலியானது முகத்தை உதறித் தன்ஸியபோது அத்திரிச் சுடர்
தூண்டப்பட்டு தீபம் ஓங்கிப் பிரகாசித்தது. இதனால் அந்த எலி
தன்னை அறியாமல் தீபச்சுடரை பிரகாசிக்கச் செய்த பலனால்
அடுத்த பிறப்பில் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியாக பிறந்து சகல
ஜல்வரியங்களையும் பெற்றுப் பெருவாழ்வைப் பெறும்
பாக்கியத்தை பெற்றது. மங்கிய தீபத்தை பிரகாசிக்கக்
கூடியதாகச் செய்த எவியின் செயல் அமைந்திருப்பினும்
சிவத்திரவியமான நெய்யை உண்டமையினால் சிறிது குற்றப்பட்டு
மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியாகியதும் திருமாலின் படிற்றுச்
செய்கையினக்கப்பட்டான். இதனால் மெய்யன்புடன் மிகுந்த

தீப கரிசனம் கல்லூரியிலிருந்து விடக்கூடிய பக்தியுடன் தீபமிடுகின்றவர் அடைகின்ற பாண் எத்தகைய தென்பதை செல்லவும் வேண்டுமா!.

பலவிதமான தீபங்களை அவரவர் தமக்கு இயைந்தபடி உருவகம் செய்ய சைவசமய அனுஷ்டானங்களிலும் பல வாய்ப்புகளுண்டு “பிரகாசிப்பித்தல்” இதுவே தீப மகிமையாகும். பசுவின் நெய்யினால் நிறைக்கப்பட்டதும் கற்பூரம், அகில் என் ஞுமிவை சேர்க்கப்பட்டு திரிக்கப்பட்ட இழைகளை உடையதும், பருத்தி நூல், தாமரைத் தண்டுகளிலிருந்து பெறப்படும் நூற்றிரி கொண்டும் தீபங்களை ஏற்றுவதும் உத்தமமாகும். இப்படியான தீபங்கள் சாத்வீக தீபம் எனப்படும். வெள்ளாட்டு நெய், நல்லெண்ணெய் கொண்டு ஏற்றும் தீபம் இராசத் தீபம் எனப்படும். ஏருமை நெய் கொண்டு இடும் தீபம் தாமத தீபமாகும். விருட்டங்களின் விதைகளில் உற்பத்தியான நெய் கொண்டு இடும் தீபம் பைசாச தீபம் எனப்படும். தீபங்கள் யாவும் மூன்று அங்குலத்துக்கு மேலாக வளர்ந்து ஏரிவது உத்தமோத்தமமாகும். பூசைகளின் போது வாத்ய தொனிகளுடனும் நைவேத்தியாதிகளுடனும், நிருத்த கீதங்களுடனும் என்னிற்கடங்காத தீபங்களை ஏற்றி வழிபடின் அதனால் பெறும் பேறு அனந்தம் அனந்தம்.

தீபம் ஆக்னேய உபசாரங்களில் ஒன்றாகும். அக்கினியானது அருவமாவும், உருவாகவும் இருத்தல் போல இறைவனும் அருவமாகவும், உருவாகவும் இருக்கின்றார். அக்கினி ஒன்றைப்பற்றி பலவாக தோன்றுதல் போன்று பரமபதியும் அன்புருகிய இடத்தில் நம்பிக்கையாகத் தோன்றுவார் என்பது உண்மை. ஓர் விளக்கிலிருந்து வேறொரு விளக்கிற்கும் அதிலிருந்து பல்வேறு விளக்குகளுக்கும் தீபச் சுடர்கள் தோன்றுவது போல தத்துவம் கடந்த இறைவனும் ஆன்மாக்களை அநாதியே பந்தித்த ஆணவாதி மலங்களையும் நீக்கி அத்துவித இன்பமாகிய சிவசாயுச்சியத்தை அளித்தற்குச் சிவமாகியும்,

கால்களிலே நூல்களில் காணப்படுகின்றது. தீபதிசனம் சக்தியாகியும், நாதவித்துக்களாகியும், சதாசிவன், மகேஸ்வரன், உருத்திரன் முதலான அளவற்ற உருவங்களைக் கொண்டு பஞ்சகிருத்தியங்களை இயற்றுகின்றான். இவ் உண்மை ஒருமுகம், முழுமுகம், பஞ்சமுகம், இத்தியாதி போன்ற தீபங்கள் மூலம் உணர்த்தப்படுகின்றது.

தீபம் எனும்போது அது இறைவனது திருவருள் வடிவாகிய சிவசக்தியின் குறியாம் என்பது புலப்படும். தீபம் இருளை நீக்குவது போல தீபம் போன்ற ஞானமானது அஞ்ஞான இருளை நீக்குகிறது என்பதாகும். ஆலயம் தேகமாகவும் தேகததினுள் தகளிபோல இருப்பது மனமாகவும், அத்தகளியில் நெய்யை நிறைப்பது போல இவ் மனத்தகளியிலும் உண்மை உணர்வாகிய நெய்யை நிறைத்துத் தாமரை நூல் திரியிடுதல் போன்று உயிரென்னும் திரியையிட்டுப் பிராணன் எனும் காற்றை நிறுத்தி அன்பெனும் தூண்டுகோல் கொண்டு சிவஞானம் என்னும் தீபத்தை ஏற்றின் எது மலவாசனைகள் அகன்று சிவதரிசனம் பெறலாம். அத்தரிசனத்தைக் கார்த்திகை மாதந் தோறும் கார்த்திகை நாட்களிலும் முக்கியமாகக் கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் திருக் கார்த்திகையிலும், சிவராத்திரி தினங்களிலும் தரிசித்து வேண்டிய பலன்களைப் பெறலாம்.

கார்த்திகை தீபமும் இதனைத் தரிசிக்கும் கண்களின் ஓளியும் இரண்டற அத்துவிதமாக விளங்குதல் போல சிவபெருமானாகிய பசுபதியும் ஆன்மாக்களும் “விண்ணில முதல் உயிர்” என்னின்றவர் போல அத்துவிதமாக விளங்குகின்றனர்.

உடம்பெனு மனையகத்து ஞானமே தகழியாக
மடம்படு முனர் நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி;
இடம்படு ஞானத் தீயாலெரிகொள் விருந்தநோக்கில்.
கடம்பம் காளைதாதை கழலடி காணலாமே-

தீப துரிசனம்

“உளதி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்டசுடர்
ஞான விளக்கினை போற்றி”

தொல்காப்பியம் புறத்தினையில் 85-ம் தூத்திரத்தில்

“மைமிசை யின்றி மலைவிளக்குப் போலோங்கி
செம்மயி னின்றிலங்குந் தீபிகை - தெம்முணையுள்
வேலினுங் கேடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக்
கோவினுங் கோடா கொழுந்து”

“வழி துரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியா பொங்கி
யொளி சிறந்தோங்கி வரவா- னனிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நயந்தெரி கோலாற்கு.
மெய்நெறி காட்டும் விளக்கு”

எனக் கார்த்திகை தீபத்தின் பெருமையை எடுத்துக்
காட்டினார். தீபத்திரிசனம் உலகந்தோன்றிய காலத்திலேயே
ஆரம்பித்து விட்டது.

மிகப் புராதனமான வேத காலங்களில் அக்கினி
வழிபாடுதான் பிரசித்தமாய் இருந்தது. யாகங்கள் மூலமாக
அக்கினி வழிபாடு சகல காரிய சித்திகளையும் தரவல்லதாக
முன்னேறின. அஸ்வமேதம், இராஜத்துயம், வாகபேயம், புத்திரகா
மேஷ்டி என்றெல்லாம் பெரும் பெரும் யாகங்கள் மண்டலக்
கணக்கில் நடாத்தப்பெற்ற வரலாற்றுச் செய்திகள் வேதங்களில்
உண்டு. இறைவனை அக்னியிலேயே ஆவாகணம் செய்து தாம்
தாம் விரும்பிய இஷ்ட காமியங்களைப் பெற்றது போலவே இன்றும்
ஆலயக் கிரியைகளில் அக்கினி மூலம் வேண்டத் தக்கவற்றைப்
பெற கருமங்கள் ஆற்றிவருவதும் ஒர் தெய்வச் செயலே தான்.
நம்நாடு, ஆதியிலிருந்தே ஒளியின் மேன்மைகளைக் கண்டறிந்த
நாடு. அந்த ஒளியை தினமும் நினைவு கொள்ளவும் நினைவுகள்
பரந்துபட்டு நிலைப்பதற்கும் பல திருநாட்களை ஆதிவம்சத்தினர்
ஏற்படுத்தினர். தினமும் இத்திருநாட்களது சாயல்கள் இன்று

தீப தரிசனம்

வரை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. வளரவும் வேண்டும். வேத ஆரம்பமே அக்கினியைத் துதிசெய்து கொண்டே தொடர்கிறது. இருக்கு வேதமுதல் ஸ்துதி “அக்கினி மீனே புரோகிதம்” என ஆரம்பிக்கிறது. வேதகால இருடிகள் அக்கினிக்குக் கொடுத்த மகத்துவமும், ஆராதனையும் முக்கியத்துவம் பெற்று அழியாத வரங்களை பெற்றதனால்தான் இன்றும் அக்கினி வழிபாடு மகோன்னதமாக விளங்கி ஐன சமூகத்தின் வாழ்வியலில் முக்கிய பங்கு கொண்டு வளர்கிறது.

சமூக வாழ்வியல் தேவைகட்கான வளர்ச்சிக்கும் உலக ஷேமங்கட்கும், அச் ஷேமங்கட்குத் தேவையான செல்வ வளங்கட்கும், அச்செல்வங்களைப் பெறக் கூடிய இறைவன் அருளுக்கும் யாகங்கள் மூலமாகப் பெற அக்கினி வழிபாடே உறுதுணை தந்து நிற்குமென ஆன்றோர் கண்ட முடிவு. இக்காலங்களில் இத்தனைக்கும் இறைவனே அருளிய நித்திய, நெமித்திய, காம்ய தரிசனங்களும் அதற்காகக் கொண்ட கர்மாக்கள் அனைத்தும் வேத கால யாக தீப கர்மாக்களின் சாயலிலே தான் தொடர்கிறது.

தீப தரிசனம், தீப வழிபாடு, தீபப் பிரதிட்டை என்றெல்லாம் ஆரம்பமான நிகழ்வுகளுக்குக் கூட ஆச்சிரம தர்ம வாழ்வினை முற்று முழுதாகக் கிரகித்துக் கொண்ட சமூகத்தில் குலஸ்திரிகள் தான் ஈடுபட்டு அதனை “ஸ்திரி கர்மானி” என்ற வேதகாலத்தின் அடிப்படையில் இன்றும் வளர்ச்சிபெற்று வருகிறது. வேற்றுமதக் கலாச்சாரம் உருவாகி ஊடுருவல், உலோகாயத சிந்தனைகளோடு ஊடுருவிய மத உணர்வு வேறுபாடுகள், இருடிகளது கடுங்கட்டுப்பாட்டோடு இணைந்த ஸ்திரி கர்மானி கர்மாக்கள் காலஞ்செல்லச் செல்ல அருமையான ஸ்திரி கர்மானி கிரியைகள் மெல்ல மெல்ல மறைந்து இன்றைய காலங்களில் ஏதோ புண்ணியம் பெற்ற குலஸ்தீரீகர்களால் சிறிது சிறிதாகக் கையாளப்படுகின்றன. இதனை யாம் ஆலயக் கிரியைகளிலும்

தீப கிரனம் ஈடுகூட்டுத்தால்கூட்டுத்தால்கூட்டுத்தால் தத்தம் வீடுகளில் இடம் பெறும் கர்மாக்களிலும் காணலாம். செயற்திறன், கடும் விரதானுஷ்டானமும், சரியை, கிரியை, யோக வழிகளில் நின்று நித்திய கடமைகளையும் சரிவரக் கையாண்ட வேத கால ரிஷிபத்தினிகள் தங்களைப் போன்றே காலங்காலமாக ஸ்திரி சமூகம் வாழ்ந்து உலகை உய்விக்க வேண்டுமென அக்கினி வழிபாட்டை அவர்கள் மூலம் ஸ்தாபிக்கக் கருதி இலகுவான வகையிலும் அவற்றை முன்னெடுக்கக் கூடியதான் செயற்திட்ட வழிமுறைகளையும் நிறுவினர். அந்த வகையில் தான் இன்று தீப வழிபாடு நடைபெறுகிறது. தீப வழிபாடு எனும் போது அது உடலால் இயற்றப்படும் செய்கையானாலும் மனத்திறன்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு பரிசுத்தமான எண்ண அலைகளால் உடல் பூரிப்பெய்தி அதன்மூலமாக மங்கள ரூபியாக ஸ்திரிகள் அமைந்து இந்த “ஸ்திரிகர்மானி” செயற்பாடுகளில் ரிஷி பத்தினிகளான கார்கி, லோபாமுத்ரை, சுமேதா, அருந்ததி, மாலினி, ஹலிமா இன்னும் பலர் இக்கர்மாக்களை வளர்த்தனர்.

தீப பூசைகளை இயற்றின் அவை தியானங்களது சக்தியினால் உள்ளத்தில் ஒருமைப்பாட்டெய்தி பரிசுத்தமான எண்ண நிலையில் நிர்விகல்ப பிரமத்துடன் ஒன்றி வேண்டிய வரங்களை அவ் ஸ்திரி கர்மா தீப பூசையில் இலகுவாகப் பெறமுடியுமென ஒருமைப்பாடெய்திய யசர் வேதம் தரவுகள் தருகின்றன. எனவேதான் ஸ்திரிகர்மானிக்காக இறைவனும் ஸ்திரி சமூகத்தைத் தோற்றுவித்தார்.

தீபமெனும் போது நிருநாவுக்கரச நாயனார் “நமசிவாய” என்பதும் ஓளி மயமானது என்பதை

“இல்லக விளக்கது இருள்கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியள்ளது
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே” என விளக்கியுள்ளார்.

வேதங்கள் இறைவனை “ஓம்” எனும் ஓலி வடிவாக வணங்கிப் பின் ஓளி வடிவிற்தான் வணங்குகிறது.

“ஒங்காரமாகி ஓளியாய் உயிருக்குயிராய்

நீங்காதான் இன்பநிறைவு உள்ளத்தான் ஒங்கும்

உலகத்தான் பேரின்ப வெள்ளத்தான் ,

விண்ணின் விளக்கு”

எனும் அடிகளால் விளங்கும்.

பஞ்ச பூதங்களிற் கூட அக்கினிதான் சிறந்தது என உணர்ப்படுகிறது. இறைவன் நிலம், நீர், வான், வாயு, அக்கினி, சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா எனும் அஷ்டமூர்த்தங்களாய் விளங்குகிறார். இதில் அக்கினியானது நான்கு மூர்த்தங்களாக தீ, சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்பதாக இருப்பதனால்தான் இறைவனை “ருத்ரசக்தி சிவசோதி பரஞ்சடர்” எனப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. “எரியலால் உருவமில்லை தழல் உருவாம் சங்கரன் பாசுபதா பரஞ்சடரே” என்றெல்லாம் தேவாரங்களிலும்; “சோதியாய் தோன்றும் உருவமே” எனத் திருவாசகத்திலும்; “சோதியுட் சோதி படரொளி”, எனத் திருவிசைப்பாவிலும்; “அழகில் சோதியன்” எனப் பெரிய புராணத்திலும்; “சோதி பிளம்பதோர் மேனி” எனக் கந்த புராணத்திலும் கூறப்படுவதால் இறைவன் அக்கினி ஸ்வரூபனே எனத் தெரிகிறது.

பொய்கையாழ்வார் உலகை அகலாக வைத்து சூரியனை ஜோதியாக்கி பாடிய பாடலொன்றில்,

“வையகம் தகழியாக வார்க்டலே நெய்யாக

வெய்யக் கதிரோன் விளக்காகச் செய்ய

சுட்ரொளியின் அடிக்கே சூட்டினேன்

சொல்மாலை இட்ரொளி நீங்கவே”

என்று ஸ்தாலமாக கண்ணால் பார்க் கப்படும் பொருட்களோடு அகன்ற விளக்கை ஏற்றுகிறார். பூதத்தாழ்வார் திருவிளக்கும் தெய்வீக மாண்பின் சார்பாக,

“அன்பே தகழியாக ஆர்வமே நெய்யாக

இன்பும் சிந்தை இடுதிரியாக அன்புஞ்சி

தீப தரிசனம் கூட்டுறவுகளுக்கு நான் நோன்று விடுவேன்
ஞானச் சுடர்விளக்கு ஏற்றினேன் நாரணர்க்கு
ஞானத்தமிழ் புரிந்த நான்”

என்று துக்குமப் பொருட்களால் ஞான விளக்கேற்றுகிறார். பேயாழ்வார் கூட “தீருக்கண் கண்டேன் பொன் மேனி கண்டேன்” என்று பரமாத்மாவை தரிசித்து தீப தரிசனமே தெய்வீக தரிசனமென உணர்த்தினார். அறிவும் ஓர் தரிசன விளக்கென கருதப்படுகிறது. “அறிவு” எனும் போது “உணர்வெனும் சுடர் விளக்கு” “ஞானச் சுடர் விளக்கு” “ஓளிகொள் விளக்கு” என்றெல்லாம் சான்றோர்கள் எடுத்துக் கூறினர்.

அறிவொளி எனும் போது அது அனுபவத்தில் பெறும் அறிவு, தத்துவ ஞான ஏதனங்களால் பெறப்படும் அறிவு என இருவகைப்படுகிறது. யுக்தியாலும் அறிவு பிறக்கிறது. இந்தச் சுருதி யுக்த அனுபவம் வாயிலாக பெறும் அறிவொளியைத் தான் “வேதவிளக்குச் சுடர்” என ஆன்றோர் போற்றினர். இத்தனையை வேத விளக்கில் எவ்வாறு ஓர் விளக்கின் நெய் தீர்ந்த போது ஓளி மறைந்து இருள்தோன்றுகிறதோ அதுபோன்று தவமெனும் நெய் இல்லாதவிடத்து நல்வினை தேய்ந்து தீவினை எழுமென நாலடியார் கூட பாடவில் விளக்கப்படுக

“இருள்மாய்ந்தாங்கு ஒருவன்
தவத்தின் முன் நில்லாதாம் - பாவம்
விளக்குநெய் தோய்விடத்து சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு
நல்வினை தீர்விடத்து நிற்குமாம் தீது” என அறியத் தருகிறது.

சிவபிரானுக்கு முக்கண்ணன் என்ற நாமம் உண்டு தூரிய, சந்திரரோடு மூன்றாவது கண் நடு நெற்றியில் மேலெழுந்தவாறு உண்டு. அந்த நெற்றிக் கண்தான் சகல சிருஷ்டி மார்க்க ஜஸ்வர்யங்களையும் தரவல்லது. இது சகல ஜீவராசிகளிலும் உள்ளது. ஆனால் அதனை முயன்று வெளிப்படுத்த இயலாதவர்களாக வாழ்கின்றனர். சைவசமயிகள் நெற்றிக்கண்

தீப தரிசனம்

சாயலில் தான் நெற்றியில் மங்கள ரூபமான சந்தனம், குங்குமத்தை அணிந்து சிவசக்தி ரூபியாக வாழ்ந்தனர். பெண்கள் கூட நெற்றியில் குங்குமம் இட்டு வாழ்ந்தார்கள். எவன் இத்தகைய ரூப லாவண்யங்களில் காட்சி தருகிறார்களோ அவர்களை சிவபிரான் நன்றாகவே ரட்சித்தருளுவார், என வேதப் பாடல்கள் அறியக் கூடின்றன. அல்லாமலும் அவர்கள் உலகைக் கூட ரட்சிக்கும் தன்மையையும் பெறுவார்களாம். ஆனால் இன்றோ நெற்றியில் திலகமும் இல்லை பஞ்சாட்சர மகிமை கொண்ட தீருநீரும் இல்லாது வாழ்கிறார்களே பரிதாபம் தான். கற்பரசிகளாக நெற்றியில் குங்கும திலகம் இட்டு தத்தம் குலதாற்பரியங்களையும் முன்னெடுத்து வாழ்ந்தோர் வரிசையில் ரிஷபத்தினிகளும், வேத கன்னிகைகளும் வாழ்ந்து ஜகசிருஷ்டியின் பாலபலன்களுக்கு உதவி கொடுத்து வாழ்ந்த வரலாறுகளை யசர் வேதகால நிகழ்வுகள் தருகின்றன.

அத்ரீ, மீசி, ஆங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலகர், வசிஸ்டர், கிருது ஆதியாம் ஸப்தரிவிகளது ரிஷி பத்தினிகளாக அனுசையை, மாலினி, கார்கி, கலிமா, பிரமிலா, அருந்ததி எனும் நாமங்களோடு வாழ்ந்தனர். இவர்கள் யாவரும் மகா பதிவிரதைகள் வேத கால யாகங்களில் முக்கிய பங்கேற்று அபரிமிதமான திருச் செல்வங்களைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தினர். இவர்களது கற்பு நெறியின் பேரால் எழுந்த சாயல்களிலிருந்து எழும் சக்திகளை தன்னுள் அடக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் மிகுதியினால் உந்தப்பட்ட அக்கினி தேவன் அவர்களது அழகில் மோகமுறுவது போல் வளைந்து அவர்களிடம் அணைந்து இன்புற விரும்பினார். இதனை அறிந்த அக்கினி தேவனது மனைவி “சவாகை” ரிஷி பத்தினிகளது கற்புக் களல் சிலசமயம் அக்கினி தேவனை தகித்துவிடும் என்பதை உணர்ந்து தானே ஸப்த கன்னியர்கள் போல் வேஷம் தரித்து நாளுக்கோர் பத்தினி உருவமெடுத்து அக்கினி தேவனது ஆவலைப் பூர்த்தியாக்கினாள். இருப்பினும் இறுதியில் வசிட்ட ரிஷியின் பத்தினி அருந்ததியின் விஸ்பருபத்தை சவாகையால் எடுக்க முடியவில்லை. ஆதனால்

தீப தரிசனம் கூட்டுறவுகள் தான் வைத்துக் கூட்டுறவுகள்
 அருந்தத்தியைக் காண வில்லையே எனத் தேடித்திரிந்த அக்கினி
 தேவன் நேராகவே அருந்தத்தியிடம் அனுகினான். அனுகமுற்பட்ட
 வேளை அருந்தத்தியின் சாபத்திற்கு ஆளாகி வருத்தமுற்றபோது
 ரிஷிகள் அக்கினி தேவனது செய்கைகளை நன்கறிந்து
 சுவாகையினால் ரிஷிபத்தினிகளது சாயல் வேஷங்களைப் பெற
 முடியும் போது அருந்தத்தியின் சாயலை ஏன் பெற இயலவில்லை
 என்பதனை ஆராய்ந்தனர். ஆராய்ந்து தமது பத்தினிகள்
 அருந்தத்தியைவிட பத்தினித் தன்மையில் குறைந்தவர்களைன
 நிச்சயித்து இக்குறைபாடுகளை எவ்வாறு நிவர்த்தி
 செய்யலாமென ஆராய்ந்தனர். ஞானதிருஷ்டியால் ஆராய்ந்து
 அருந்தத்தியைத் தவிர்த்து ஏனைய ரிஷி பத்தினிகளைக் கற்புக்
 குறைபாடுகளைச் சரிசெய்யும் மார்க்கமாக பூவுலகிலுள்ள
 சரவணப் பொய்கையில் இணைந்து நோன்புறுமாறு பணித்தனர்.
 நோன்புறும் சமயத்தில் தெய்வீக ஸ்பர்சங்களால் நீவீர் அருந்ததி
 போல் கற்பரசியாவீர்கள் எனக் கூறி உடனேயே பூவுலகிற்கு
 ஏகுமாறு பணித்தனர். அவ்வாறே இந்த ஆறு ரிஷி பத்தினிகளும்
 கார்த்திகை நட்சத்திரம் கூடிய தினத்தில் சரவணப் பொய்கையில்
 வாசஞ் செய்து நெடுங்காலமாக மேன்மையான தவச்
 செயல்களில் ஈடுபட்டனர். இவர்களைக் கார்த்திகைப்
 பெண்களை தேவர்களும் அழைத்தனர்.

தூரபத்மனால் தீராத இடர்களை அனுபவித்த தேவர்களை
 உய்விக்கும் பொருட்டு சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணிணுாடாகத்
 தோன்றிய ஆறு தீப்பொறிகளும் சரவணப் பொய்கையில்
 சேர்க்கப்பட்டதும் அவை ஆறு சிறுகுழந்தைகளாக மாறின.
 நோன்பிருந்த ரிஷி பத்தினிகள் இக்குழந்தைகளை
 அரவணைத்ததும் அவர்கள் புத்துயிர் பெற்றுப் புதுப்பொலிவுடன்
 குழந்தைகட்டு பாலுட்டி வளர்த்தனர். இக்குழந்தைகளது
 ஸ்பரிசத்தால் ரிஷிபத்தினிகள் மேன்மையாகினர். அதனால்
 அருந்ததி போலாயினர். இக்குழந்தைகளை காணவந்த பார்வதி
 பரமேஸ்வரர் இவர்கட்டு நாமகரனம் செய்தபோது
 உமாதேவிபாரிடம் கூறுகையில்,

“ஈந்தன நமது கண்ணி ஜெயதிய குமரன் கங்கை
தாங்கினாள் கொண்டு சென்று சரவணத் திடுதலாலே
காங்கேயன் எனப் பெயர் பெற்றான் காமர்பூஞ்சரவணத்தின்
பாங்கரில் வருதலாலே சரவணபவன் என்றானாம்
தாயென வாராம் போன்று தனங்கொள் பால் அருந்தலாலே
ஏயதோர் கார்த்திகேயன் என்றதோர் தொல் பெயர் பெற்றான்
சேயவன் வழிமாறுந் திரட்டி நீ ஒன்றாய்ச் செய்தாய்
ஆயதனாலே கந்தனாம் எனும் நாமம் பெற்றான்”

(கந்தியாணம்)

ஓளிவடிவமாய் உதித்த ஸ்கந்தனை கார்த்திகை மகளிர் பாலுட்டி வளர்த்ததனால் ஸ்கந்தன் கார்த்திகேயன் ஆனார். தம்மை வளர்த்தெடுத்த கார்த்திகை மகளிருக்கு அனுக்கிரகம் செய்து அணைத்து அவர்களைப் பழையபடி அருந்ததியின் சாயலோடு ரிஷிகளோடு இணைத்துவிட்டு கார்த்திகை மாத திருக்கார்த்திகையில் தீப தரிசன விழா இடம் பெறவும் அஞ்ஞாபித்தார். இதுவே தீபதரிசன உற்சவமாகவும் ஆரும்பமாகின, முருகப் பெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இக் கார்த்திகை உற்சவம் இன்றும் இடம் பெற்று வருவது ஓர் தவச் செயலே.

ஆறு தீப்பொறிகள் வாயிலாக அக்கினி தேவன், வாயு தேவன் ஆணைக்கினங்க கங்கையால் சரவணப் பொய்கையில் சேர்க்கப்பட்ட அத்தீப் பொறிகள் தான் அருள் பொங்கும் ஆறுமுகப் பெருமானாக காட்சியளித்து கார்த்திகை மகளிரால் வளர்க்கப்பட்டு உமாதேவியின் அரவனைப்பால் “கந்தன்” என்ற நாமங்கொண்டு ஞானப்பிழும்பாக, கருணையே வடிவாக மறையாலும், வாக்காலும், மனத்தாலும் அளவிட இயலா வன்னை இன்றும் கலியுகவரதனாக ஞாலமெலாம் காட்சிதருகிறான். “கந்தவேற் பெருமான் கண்கண்ட தெய்வம்

தப தரிசனம் ஈஸ்டின்ஸ்கோட்டாக்ட்டின்கீழ்க்கண்டும்
இத்தெய்வமல்லவோ” என யாவராலும் போற்றிப் புகழப்படும் முருகப்பெருமான் மாவிட்டபுரத்தில் கொண்டல் சேர் கோபுரமும், கோலமார் வசந்த மண்டபமும், துங்க நீள் விமானங்களும், மங்குல் சேர் மணிமாடங்களும், மதிதவஞ்சும் பெருவீதிகளும், கல்லைக் கனிய வைத்துக் கதை பேசும் கருங்கல் அமைப்புகளும் கொண்ட திருக் கோயிலில் “கந்த சவாமியார்” என்ற நாமத்தைத் தாங்கி அடியார்கட்கு ஆயிரம் வருடங்கட்கு மேலாக நல்லருள் பாலித்து வருவதை உலகம் நன்கறியும்.

அடியார் பெரு மக்களுக்கு இஷ்டமாகிய சித்திகளை வாரி வழங்கி ஞாலமேலாம் திருவருள் தந்து அருள்கலப்பதற்காக நாடெங்கும் ஞானபண்டிதனாக வீற்றிருக்கும் முருகப் பெருமானுக்குக் கார்த்திகை தோறும் பக்தர்கள் பலவிதமான தீப ஆராதனைகள் செய்தும், செய்வித்தும் பரவசமடைகிறார்கள். ஆடிக் கார்த்திகையிலும், கார்த்திகை மாதத்துத் திருக்கார்த்திகையிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பெருமக்கள் வருகை தந்து தீப தரிசனையால் கந்தப் பெருமானை திரும்பத் திரும்ப ஆராதித்து வந்தனை செய்யும் காட்சி உண்மையில் அதுவே பெரும் திருச்செல்வப் பொக்கிழோகவே மாறுகிறது. தீப ஓளியில் முருகனை முறையாகப் பார்க்கிறார்கள். நெய்விளக்கிட்டு அந்த ஒளிச்சுடரிலும் கற்பூரதீபமேற்றி அதன் ஒளிமூலமாகவும் சரவிளக்குகள் ஏற்றுவித்தும் ஏகதீபம் முதல் இலட்ச தீபம்வரை ஏற்றுவித்தும் சோடோபசார பூசைகளின் போது அத்திருத் தீபங்களுக்கு வேண் டியவற்றைச் சமர்ப்பித்தும் இவற்றின் மூலமாகவும் முருகப்பெருமானின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு அத்தரிசனத்தால் ஆனந்தப் பரவசம் அடைகிறார்கள் முருக பக்தர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மாவிளாக்கேற்றி வழிபடும் வகைதான் ஏராளம் ஏராளம். தினைப்புலத்தில் செந்தினை மாவில் தேனைக் கலந்து தகழி செய்து தாமரைத் தண்டு நூற்திரி மூலம் பசுவின் நெய் நிறைக்கப்பட்ட மாவிளாக்கு தீப ஒளியில் எம்பிராட்டி வள்ளிநாயகி முருகனைக் கண்டாளாம் அத்தீபத்தில்

நீங்கள் தீர்சனம் முருகனைக் கண்ட வள்ளி நாயகி முருகனுக்கே மாவினக்கை சமரப்பித்து இடன்றைக் கலந்தாளெனில் இவ்வையகத்தில் மாவினக்கேற்றியவர்களது நிலை எத்தகையது என்பதை சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டியது மகளிர்களது கடமை. மாவினக்கேற்றும் மகளிரைக் கார்த்திகை மகளிர் என திருவருள் சூட்டப்பட்டு ஸ்கந்த சவாமியாரது அனுக்கிரகம் பெற்ற “சிவலகஷ்மி” யாக அன்றைய தினம் முழுவதும் அருளப்பட்டு அம்மகளிரது தரிசனை மூலம் ஞானசித்தி, யோகசித்தி ஆதியாம் சித்திகளைப் பெறமுடியுமாம். மாவினக்கேற்ற முற்படும் அடியார்கள் பரிசுத்தமான பொருட்களை திவ்ய திருஷ்டியால் இது முருகப் பெருமானுக்கு உகந்த மேலான பொருளென நினைந்து பெற்று முதல் நாளிலே அதிகாலையிலிருந்து நோன்புற்று மாவினக்கு திரவியங்களான செந்தினை, நெய், தேன், சர்க்கரை, நூற்திரி, வாழையிலை, வாழைப்பழம், பலாப்பழம், தோடை, மா, விளா ஆதியாம் கனி வர்க்கங்களையும் வள்ளி, இராசவள்ளிக் கிழங்கு வகைகளையும் இளநீர், கரும்பு, பால் ஆதியாம் பொருட்களோடும் வெற்றிலை, பாக்கு, சீவல், சூடம், சாம்பிராணி முதலான ஆராதனைப் பொருட்களையும் இறைவன் திருக் கோவிலுக்கு தீபமேற்ற ஏதாவது நெய்வகைகளும் திருவமுது செய்ய அரிசி, சர்க்கரை, தேங்காய், பயறு, உழுந்து போன்ற தானிய வகைகளையும் இறைவன் திருக்கோவில் திருப்பணிகளுக்கு காணிக்கைகளும் அடியார்களுக்கு தானதருமாம் செய்ய இயல்புக்கேற்றபடியான வரிசைகளையும் தயார்செய்து அவற்றைத் தத்தமது வீட்டுப் புனிதமான ஓரிடத்தில் சேமித்து வைத்து எம்பெருமானுக்கு மாவினக்கு ஏற்றி வழிபட “எமக்குக் கிடைத்த பாக்கியமே பாக்கியம்” என மிகவும் இன்புற்று குடும்பத்தினர் அனைவரும் அன்றைய தினத்தில் குதூகல மாகவிருந்து சயனத்திற்கு போகும் பொழுது முருகப் பெருமானை மனதில் தியானித்தல் வேண்டும்.

அடுத்த தினம் அதிகாலையில் நித்திய கர்மானு சீடானங்களை முடித்துக் கொண்டு ஆலய வாசலில் தம்மையும்

நீர் தரிசனம் ஈஸ்காக்டுக்ஸ் கூட்டுறவுகளை கண்டது என்று தம் மோடு எடுத்துச் செல்லும் திரவியங்களையும் சுத்தி செய்து கொண்டு மூர்த்திகளின் சந்நிதானத்தை பார்த்து தீபமேற்றக்கூடியதான் வசதியான இடத்தினைப் பெற்று அதனையும் சுத்தி செய்து திரவியங்களை அங்கேயே வைத்துவிட்டு திருவிளக்கேற்றல், திருவழகு செய்வித்தல் போன்றவற்றிற்கு சேமித்த பொருட்களை உரிய இடங்களில் சமர்ப்பித்துவிட்டு வீதிவலம் வந்து தரிசனை செய்த பின் முருகப் பெருமானைத் துதி செய்து மாவிளக்கேற்றி வழிபடும் கருமத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். முதலில் தேர்ந்தெடுத்த இடத்திற்கு நீர் தெளித்து சுத்தி செய்து ஜந்து அல்லது ஏழு வாழை இலைகளை அதன் தலைப்பாகம் கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கம் நோக்கக் கூடியதாக பரவவேண்டும். வாழையிலையின் மேல் சுற்றிவர பழவகைகளையும் பரவி தனது இடப்பக்கமாக கிழங்கு வகைகளையும் வலப்புறமாக வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், தூடும் சாம்பிராணி ஆதியாம் ஆராதனைப் பொருட்களையும் தனக் கெதிரே பழங்கள் பரவப்பட்டிருக்கும் மத்தியில் இளநீர், கரும்பு பத்திர புஸ்பம் ஆகியனவற்றையும் முறையாக வைத்து யாவும் சரியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசோதிக்க வேண்டும். மகளிர் தம்கையால் செந்தினை மாவடன் தேனைக் கலந்து இறுக்கமாகப் பிசைந்தெடுத்து பின்னர் செற்பமான சர்க்கரையையும் கலந்து தமது குடும்பத்தில் எத்தனை அங்கத்தவர் உள்ளனரோ அத்தனை பேருக்குமாக அவர்களை நினைந்து ஒவ்வொர் தகழி செய்து இலையின் நடுப்பாகத்தில் அத்தகழிகளை வரிசையாக அமைத்தல் வேண்டும். இத்தகழிகளில் நெய்யைப் பூரித்து குடும்பத்தினர் ஒவ்வொருவரையும் நினைந்து அவர்கட்காக மாத் தகழியில் நூற்திரிகொண்டு தீபத்தை ஏற்றுதல் வேண்டும். இத் தீபங்கள் பிரகாசமாக ஏரிவதற்கு யாவரும் நெய் நிறைத்தும், நூற்திரி இட்டும், தூண்டியும் முயற்சி செய்யலாம். மாவிளக்கு ஏறியும் சமயத்தில் கந்தர் கலிவெண்பா, கந்தர் அனுபூதி, திருப்புகழ், கந்தர் அலங்காரம் போன்ற பக்திப் பரவசமான பாடல்களைப் பாடுதல்

அவசியம். ஆகக் குறைந்தது அரை நாளிகையாவது இவ்மாவிளக்கு தீபம் கடர்விட்டு ஏரிய வேண்டும். தீபச்கடர் தனிந்ததும் ஆராதனைக்காக அர்ச்சனைத் தட்டில் ஓர்மாவிளக்கு தீபத்தை எடுத்து வைத்து தளக்கெதிரே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இளநீரின் மேல் கற்பூர தீபமேற்றி அத்தீபத்தில் முருகப்பெருமானை ஆவாகனம் செய்து மனதால் தியானித்து விட்டு ஓர் மாவிளக்குடன்கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டை கவாமி சந்திதானத்திற்கு அனுப்பிவைத்து நிவேதனம் செய்வித்து கற்பூர தீபாராதனையைப் பார்த்து வணங்கி தத்தம் இஷ்ட காம்யங்களை சித்தி பெற்றுத் தருமாறு மனதால் பிரார்த்தனை செய்தல் வேண்டும். அர்ச்சிக்கப்பட்ட பிரசாதங்களை குடும்பத்தினர் அனைவரும் பெற்று முருகப் பெருமானது திருவருள் கிடைக்கப் பெற்றதாக நம்மி ஆனந்தப் பரவசம் கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் மாவிளக்கேற்றிய மண்டபம் படியைப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்து இவ் வைபவத்திற்கு தலைவனாகப்பட்டவர் தனது வலதுகை நிரம்பநீர் பெற்று “யாவும் இறைவனுக்கே” எனக் கூறி முழுமூறை மாவிளக்கு மண்டபம் படியைச் சுற்றி கைநீரால் தெளித்தல் வேண்டும். இத் தீப தரிசனையில் ஈடுபட்டோர் யாவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்து கோவிலை மும் முறை பிரதகண்மை செய்தபின் பத்திர புஸ்பம் எடுத்து சண்டேல்வரப் பெருமானது சந்திதானம் சென்று எமது சக்திக்கேற்றபடி நிறைந்த மனமகிழ்ச்சியுடன் இத் தெய்வீக கருமத்தை நடாத்தியுள்ளேன். இறைவா எமது கிரியையை ஏற்று எமக்கு அருள்கூட்ட அனுக்கிரகிப்பீர்களாக” என விண்ணப்பஞ் செய்து பத்திர புஸ்பங்களை அவரது பாதாரவிந்தங்களில் சமர்ப்பிக்க வேண்டியது கடமை. இதன் பின்னர் தாம்தாம் விரும்பிய காணிக்கைகளையும், தானதருமங்களையும் இயற்றி சிவ புண்ணியம் செய்த பெரும் பேற்றினைப் பெற்றதாகக் கருதி இறைவனையே சதா சிந்தித்திருத்தல் வேண்டும். மாவிளக்கேற்றி வழிபடுவதால் அசர குணங்கள் அற்றுப்போகும், பகைவர்கள் அஞ்சவர், செல்வம் மிகுந்திடும், யோக சித்திஞானசித்தியடைந்து

தீப தரிசனம் கூல்க்குக்கூல்க்குத்தான்துண்ணுக்குக்குத்தான்துண்ணுக்குப்பேரின்ப வீட்டைப் பெறலாம். பெருமானது திருவருளும் வந்தடையும் ஆலயம் சென்று மாவிளக்கேற்றி வழிபட விரும்பாதவர்கள் மடாலயங்கள், ஆற்றங்கரை, சமுத்திரக்கரை, மலையடிவரரம் போன்ற புன்னிய இடங்களிலும் தமது இல்லத்திலும் இவ் வழிபாட்டை இயற்ற முடியும்.

இறைவன் சோதி உருவாக முதலில் தோன்றியது மாசிச் சிவராத்திரியில். விங்கோற்பவ மூர்த்தியாகவும் பின்னர் காட்சி கொடுத்த மாநிசிக் காலமாகிய இரவு இருபத்தோழு நாழிகைக் குள்ளாகவும். அக்காலம் தேவ நாளாதலில் அக்கணக்கின் படி கணிப்பின் மானுடத்தினக் கார்த்திகை மாதமே தேவர்களுக்கு மாநிசிக் காலமாகும் அதுபற்றியே கார்த்திகையில் தீப தரிசனை செய்யப்படுகிறது. அல்லாமலும் சித்துக்களில் திறமைகொண்ட “இரன்” என்பான் ஓர் முனிவரது சாபத்தால் மகிடாக்ரனாகப் பிறந்திருக்க சங்கரி அவனைக் கொன்று அவன் கழுத்திலிருந்த சிவவிங்கத்தை எடுக்க அது கையினின்றும் நீங்காதுறைய அப்பாவத்தை விலக்கிக் கொள்வதற்காக அம்மையார் ஜப்பசி மாதத்துக் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் சிவபிரானை பலவாறு ழுசனைகள் செய்து கடக தீர்த்தத்தில் மூழ்கி அருஞ் சிந்தனையால் அச்சிவவிங்கம் கையினின்றும் நீங்கப்பெற்றது. கார்த்திகை மாதத்து கார்த்திகையிலே சிவாகம விதிப்படியான உற்சவங்களையும் செய்து எங்கும் தீபங்கள் ஏற்றுவித்தும் அகண்ட தீப தரிசனை செய்தலால் தாம் நினைத்தவை எல்லாம் அம்மையார் பெற்றார் என அருணாசல புராணம் கூறுகிறது. இதனால் தீப தரிசனம் சிவசக்தி சம்மந்தமான சர்வசக்தி வல்லமைகளை தரவல்லது என்பது புனராகிறது.

மாதந்தோறும் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திர தினங்களிலும் கார்த்திகை மாதத்து திருக் கார்த்திகை அன்றும் ஞான தீபம், தீப ஜோதி, பரஞ்சுடர் என்றெல்லாம் விதந்து கூறப்படும் தீப தரிசனையைப் பார்த்து தரிசித்து ஆனந்தித்த கண்களே புனித கண்களை சங்கப் புலவர் பொய்கையார் கூறுகிறார்.

“மடநடைப் பறவையு மாயவிலங்கு
 மடிமலர் முடிக்க டவைமுறை போகா
 துறவுகு காண்குமின் றுயிர்திரிந்து
 தேவயாண் டாயிர நேடிய முணராப்
 பரஞ் சுடர் மலைகட கருந்தடங் கண்ணி
 காணுட விளைக்குப் கார்த்திகை விளக்கை
 மரணம் பெறீ இயலிந் மணக்கோ விழியே
 அல்லன மர.குகற் பீலி யேனம்
 நிலமியற் றுழழபோ மாசின வாகலின்
 பல்சான் றீ ரே பல்சான்றீரே
 விழிநாட் டாமை வியற்பட : னாறுவான்
 சென்மின் காண்மின் றிருவிளக் கருளே.

பலசமயத்தவரும் தீப தரிசனையை ஏற்று
 வழிபடுகிறார்கள். பெளத்தர்கள் தமது நித்திய வழிபாட்டில் தீப
 வழிபாட்டை முக்கியத்துவமாகப் பேணுகிறார்கள் வைகாசி
 மாதத்தில் “வெசாக” என்ற பண்டிகையை தீப தரிசன உற்சவமாக
 அமைத்துப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். வைஷ்ணவர்கள் ஜப்பசி மாதத்து
 தீபாவளி அன்று தீப தரிசனத்தை நடாத்துகின்றார்கள்.
 சமணர்கள் போன்ற புறச் சமயிகள் கூட தீப வழிபாட்டை
 முறையாக ஏற்று நடாத்துகின்றார்கள். சமண நூலான சீவக
 சிந்தாமணியில்

தார்ப்பொலி தநுமதத்தன் றக்கவாறுரைப்பக் குன்றிற்
 கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன கடிகமழ் குவளைப் பைந்தார்
 போர்த்ததன் கைலமெல்லாம் பொன்னென வியர்த்துப்
 பொங்கி. நீர்க்கடன் மகரப் பேழ்வாய் மதனன்
 மற்றிவனைச் சொன்னான் -

எனச் சிறப்பித்துச் செல்லப்படுகிறது.
 தொல்காப்பியரும் புறத்தினை இயலின் மக்கட்பாடாந்தினை
 கூறியவிடத்து “வேலி நோக்கிய கிழக்கு நிலையும்” என்றருளி
 இதன் பெருமை குறிக்க வைத்தார். இதற்கு உரை செய்த ஆசிரியர்

தீப தரிசனம் நூல்களில் காட்டப்படுகின்ற ஒரு வகை நூல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது கார்த்திகைத் திங்களிற் கார்த்திகை நாளில் ஏற்றிய விளக்கு கீழ் மேலும் வலம் இடமும் திரியானது படர்ந்து சுட்ரோங்கி கொழுந்து விட்டு ஏறிந்தது என அறிவோராக்கங் கூறப்படுவதாய் என்றுரைத்தார். இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய தீப தரிசன வழிபாடு உலகெங்கும் நிகழ்வது ஓர் சிவ புண்ணியமே. தீப தரிசனைகள் இடம் பெறும் விழாக்களே அனந்தம். இதனால் மக்கள் பெறும் பேருகளும் அனந்தம்.

சேய்யிருந் திருவிழா நடத்துஞ் செவ்வியோ
ராயிரஞ் சனனம் பேரரசின் வைகியே
காயம் விட்டாவி போங் காலை மான்மக
ணாயகன் சரண தாமரையை நண்ணுவார்

(குமரக் கடவுளின் பெருமையான திருவிழாக்களை நடாத்தும் சிறப்புடையோர் பல பிறவிகளிலும் மகாராசராய் வாழ்ந்து பிரகாசம் எய்தும் பொழுது உடலை ஒழிந்து வள்ளி மணவாளருடைய பாதாரவிந்தங்களை அடைவார்)

செப்பருங் கார்த்திகைத் திங்கண் முப்பது
மொப்பிலாக் குமரன் முன் உள்ளத் தன்பினால்
மெய்ப்படு மாவினெய் விளக்கு வைத்துளார்
சுப்பிரமணியனன்றாள் குறையினிற் சேர்வுரால்.

(பெருமை பொருந்திய கார்த்திகை மாதம் முப்பது நாட்களிலும் ஓப்பிலா குமரக்கடவுள் சன்னிதியில் மனவன்போடு மெய்மையாகிய பச நெய் கொண்டு தீபம் வைத்தவர் சுப்பிரமணியக் கடவுளின் திருவடியினைச் சேர்வார்)

கார்த்திகை யாரலிற் கந்தன் செஞ்சுடர்
போத்த மூவிரு முகபுண்ட ரீகங்கள்
பார்த்திரா ரட்டையிற் படுகு முக்களே
யார்த்திரு நிறையத்தூடன்து வார்களே.

(கார்த்திகை மாதத்து திருக் கார்த்திகையிலே கந்த சுவாமியாருடைய செஞ்சோதி பரந்த ஆறுமுகக் கமலங்களை தரிசனம் செய்யாதவர் செறிந்த நரகங்களிலே அட்டைகள் பொருந்திய படுகுழிகளில் வருந்துவர்)

நிலைத்தராப் கார்த்திகை தினத்து நெல்லியி
னிலை கொடு குகணமிக் கிறைத்துலோ ரெலாஞ்
சொலுமிலைக் கொரு மகந் தொட்பி னாற்றிய
பலனைட வாரென பகருணான் மறை.

(உறுதியை உதவுகின்ற திருக்கார்த்திகை நாளிலே நெல்லிப் பத்திரங்களை முருகப் பெருமானின் பாதங்களுக்குச் சமர்ப்பித்து பூசித்தவர் சாத்தப்படும் ஒவ்வொரு இலைக்கும் ஒரு யாக பலனை உரிமையோடு பெறுவர் என வேத ஞானியர் கூறுவர்)

(திருச்செந்தூர் புராணம் 11-வது அத்தியாயம், செய்யுள் 33-36)

செந்தினை இடியும் தேனும் தீம்பலகணியும் காயும்
கந்தமும் பிறவுமாக இலைபொலி கலத்திலிட்டுப்
பைந்தொடி அனாங்கு நீயும் பரிவுடன் நுகர்தீர் என்ன
வெந்திறல் ஏரிநல் சுறவியனருள் புரிந்தான் மேலோன்.

(வள்ளியீர்மை திருமணம் யலம் - 208)

மாவொடு வாழை வருக்கை கொள் பைஞ்காய்
தீவிய சுன்னல் செறிந்திரு செந்தேன்
ஆவருள் பாலினை அண்டர்கள் செம்மல்
மூவிரு மாமுகளை நுகர்விந்தான்.

(தீவாகனயம்மை திருமணம் யலம்)

தீப தரிசனம் ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி

தீப தரிசனம்

பாய வொளிதேர் கண்கவரப்
பழுத்துச் சிலிர்த்துப் பரிமளிக்கும்
பன்மா நிறமுக் கனிபரப்பிப்
பத்திவாசங் கமகமக்கக்
சேய கதிர்ச் செந் திணைழியிற்
செந்தேன் பில்கப் பிஷை பிஷைசந்து
சீலத் திருக்கார்த்திகைத் திருநாட்
சிறுமா விளக்கி னகல் கோலி
நேய மணக்க நெய்மணக்க
நினைவு முழுதுஞ் சிவம் மணக்க
நேர்ந்து கொழுத்துந் தீச்சுடரின்
நிறைவா சானைபோய்த் திசைமணக்க
தேயம் புகழ் கோயிற்கடவைத்
தேவே வருக வருகவே
சிவமே விளைக்குந் திறன்மாவைவத்
திருவே வருக வருகவே.

(மாகவீ ரின்ளத்திலிழ் -வாராவணம் மநவீ)

நேயமுருக எந்யுருக்கி
நினைவு முருக நிரிமுறுக்கி
நேர்ந்து நினாவி யாமன்று
நிறைமா விளக்கிற் சுட்டகாழுவ
மாயமாடு பின் மறைந்துமணி
வாயாலுாதிப் பலங்கலும்
மருவுஞ்சாட்ட நீயலைச்சுந் அவணாந்து
மாறியாறி கொழுத்திக் கை
யோடும் படிசைய் குறும்பைணாத்து
முன்றாய்களினும் புகன்றேமோ

ஊரார் புகழும் ஞறைநிறைக
 ளான்றே னுஞ்யா முறைத்தேமோ
 சேயவடிவே செலுங்கருணைத்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவும் மாலை வளர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

(ஊவை பிள்ளைத்தமிழ் - சிற்றிற் ருவும்)

கார்த்திகை தீப தரிசனமும் மிகமிக மேன்மையானதாகவும் அது அருள்சுரக்கும் தெய்வீக தரிசனப் பேறுகளை தொடர்ந்து தந்துதவுமெனவும் நூல்கள் பல அறியத்தருகின்றன. கார்த்திகை மாதம் பெளர்ன்மி இணைந்த கார்த்திகை நடசத்திரத்தில் அல்லது ரோகிணி பரணியோடு இணைந்து வந்தாலும் பரணி கார்த்திகை ரோகிணி மூன்று தினங்களிலும் தீபங்கள் பெரிதாக ஏற்றி வழிபடுவது நன்மைதரவல்லது. “சவாமி” எனும்போது யாவும் தமக்கே உரியதென்பது பொருள். பரம பிரானை தமக்கே உரிய தந்தையாகவும், சீடனாகவும் கொண்டதனால் முருகனுக்கு கந்தசவாமி என்னும் சிறப்பெய்தியது. இத்தகைய சிறப்பஸ்சமான கந்தசவாமியாரை மகாதீபமேற்றி திருக்கார்த்திகையில் பிராமணர்கள் யசர்வேதத்தாலும் அரசர்கள் சேவல் முதலான காணிக்கையோடும் வணிகர்கள் தேங்காய் முதலிய அர்ச்சனைப் பொருட்களோடும் ஏனையோர் பத்திர புஸ்பங்களாலும் அர்ச்சிப்பின் ஏழுஜென்மங்கட்கும் எண் ணில் அடங்காப் புண்ணியமும் மேலான பிறவிப் பயன்களும் கிடைக்கும் என குமார தந்திரம் கூறுகிறது.

திருக்கார்த்திகை

முற்காலங்களில் தேவர்கள் சிவபிரானை வேண்டித் தவம் செய்து பல வகையான வரங்களைப் பெற்றனர். சாத்வீக குண மேலீட்டினால் விரும்பிய பல வரங்களையும் பெற்றனர். விரும்பிய வரங்களைப் பெற்ற பின் தாமத குணங்கள் வந்து தடுக்க ஆணவ மலம் மமதையை உண்டாக்க இறைவனை மதியாது மயங்குற்றனர். தீமைகள் மேலோங்கும் காலத்தில் அவற்றை நீக்கி ஆட்கொள்ளுவது இறைவனது பேரருள் திறன். அவ்வாறே இறைவன் ஓர் கிழவடிவெடுத்து இந்திரன் சபையை அணுகினர். மமதை மயக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் கிழவரைக் கண்டும் கர்வமுற்று பாராமுகமாய் இருந்தனர். வயோதிபர் இவர்கள் முன்வந்து ஓர் துரும்பை நட்டு இதை யாராவது பிடுங்கி எடுங்கள் என்றார். அத்துரும்பை இலகுவாக பிடிங்கிவிடலாம் என நினைந்து வயோதிபரைப்பார்த்து இகழ்ச்சி நகை புரிந்து துரும்பைப் பிடுங்க முயன்றனர். இந்திரன், வருணன், வாயு, அக்கினி முதலானோர் தனித்தும் ஒன்றாகவும் துரும்பைப் பிடுங்க இயலாது களைத்தனர் ஆணவம் அடங்கி வயோதிபரைப் பார்த்தனர் அவர் சோதி வடிவாகத் தோன்றி காட்சி அருளினார். இத்தினம் தான் கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நகைத்திரம் கூடிய நாளாகும். ஆணவமாகிய இருளை ஞான சோதியால் போக்கிவித்தமையால் இத்திருக் கார்த்திகை தினம் விஷேடத்துவம் பெற்று ஞான தீப தரிசனமாயிற்று.

புறத்து இருளை தூரியன், சந்தின், அக்கினி, தீபம் போக்குவது போல அகத்திருளை மெய்யுணர்வாகிய தீபத்தால் அகற்றலாம். ஆன்ம கோடிகளை பிறவித்துஞ்பமாகிய ஆணவ இருளில் செலுத்தி நிற்கும். அம்மலத்தை இறைவனது திருவருளாகிய சிவாக்கினியே அகற்றவல்லது. ஆகவே தான் தீப வழிபாடு சிறந்த வழிபாடாக அமைகிறது.

வார்த்தை குழறிட மெய் புளிகிக் கூனமுருகி
தீர்த்தமாம் கண்ணீரில் நின்தாள் அலம்பித் தினம் தொழுதேன்
பார்த்தவை யாவும் நீயென்றுணரும் பரிபக்குவத்தால்
கார்த்திகைத் திங்கள் வருவாய் கருணைக்களஞ்சியமே.

[அகந்தியர்]

தீபதரிசனம்

ஓருகால் நாரத மகரிஷி நோன்பினாலே மேன்மோயடைய என்னினார். ஸப்த இருடிகளிலும் உயர்ந்த நிலைமையை அடையவும் விரும்பினார் ஆனைமுகக் கடவுளுடைய பாதார விந்தங்களை வணங்கி நின்று “நான் மேன்மையடையுமாறு அடியேனுக்கு ஓர் நோன்பை கூறியருஞுக” என இரந்து நின்றார். ஆனை முகக் கடவுள் நாரதரைப் பார்த்து நீ முருகப் பெருமானை வழிபட்டு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கார்த்திகை விரதத்தை முறையாகக் கடைப்பிடிப்பாயாயின் நினைத்ததை விரைவில் அடைவாய் என்றார். அவ்வண்ணமே நாரதர் நிலவுலகை வந்தடைந்தார்.

பரணி நகஷத்திரத்தன்று உச்சிக் காலத்தில் மட்டும் ஓருவேளை அமுதுண்டு கார்த்திகை விரதத்தை ஆரம்பித்தார். கார்த்திகை அன்று தீர்த்தமாடி வெண்நிற ஆடையுடன் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து, ஜம்புலன்களையும் அடக்கி அன்று நாள்பூராகவும் தீர்த்தத்தையே பருகி சதா ஆறுமுப் பரஞ்சுடரை நினைந்து வழிபட்டார். நான்ற புல்லினாலான படுக்கையில் கிடந்து முருகப்பெருமானது திருவடிகளைச் சிந்தித்த வண்ணம் உறக்கமின்றி இரவைக் கழித்து ரோகினி நகஷத்திரத்தன்று திரும்பவும் தீர்த்தமாடி நித்திய கடன்களை முடித்துவிட்டு ஏனைய முனிவர்களோடு உணவு கொண்டார். நோன்பிருந்து உண்டவர்கள் அன்று பகற்பொழுதில் உறங்கினால் தீவினை உண்டாகுமென உணர்ந்த நாரதர் பகல் முழுவதும்

தீப தரிசனம் கூட்டுறவுகளைக் கண்டது என்றால் அது உறங்காமலிருந்து இப்படியே பன்னிரண் டு கார்த்திகை விரதங்களை அனுஷ்டித்து முருகப் பெருமானின் திருவருளால் ஏழு முனிவர்களுக்கும் மேலாகிய பதத்தையும் அடைந்து மகிழ்ந்தார். கார்த்திகை விரதங்களை அனுஷ்டித்த ஒரு அந்தனர் முதல் மனுவாகி உலகம் முழுவதையும் ஆண்டான். வேறொர் அந்தனர் இவ் விரதத்தை அனுஷ்டித்து நினைத்தவை எல்லாவற்றையும் பெற்று திரிசங்கு மன்னனுமானான்.

அகநானூறு என்னும் பழம்பெரும் இலக்கிய நூலிலே கார்த்திகை விளக்கீட்டைப் பற்றிய பல செய்திகள் உண்டு. வனங்களிலே இலவ மலர்கள் மரங்களை மறைக்குமாவுக்கு பூத்துக் குலுங்குகின்றன. இலைகளோ வெசு சொற்பம் ஆனால் மலர்களோ செந்திறம் கொண்டதாக ஏராளமாகப் பூத்துள்ளன. இந்தக் காட்சியைக் கண்ணுற்ற ஓனவைப்பிராட்டியார் பெருமகிழ்ச்சியை எய்தி பற்பல விழாக்களைக் கொண்டாடும் மகளிர் திருக்கார்த்திகை தினத்தில் ஏற்றிவைத்ததீப வரிசையைப் போன்று இவ் இலவ மலர்கள் அடுக்குக்காய் அழைந்துள்ளன எனப் பாடுகிறார்.

“வானம் உள்ளாந்த வளங்காளி மண்டிலம்
நெருப்பு எனச் சிவந்த உருப்பு அவிர் அம்காட்டு
இலை இலமலர்ந்த முகைலில் இலவம்
கவிகொள் ஆயம் மலிபு தொகுபு எடுத்த
அம்சுடர் நெடுங்கொடி பொற்பத்தோன்றி”

தலைவனைப் பிரிந்து தளர்ந்த உள்ளத்தோடு இருந்த தலைவனையை “கார்த்திகை விழாவிற் கலந்து மகிழவா” எனத் தோழி அழைக்கிறான். மழைக்கால் நீங்கிய கார்த்திகை மாலைக்காலம் நிறை மதி கார்த்திகை அன்று “குறுமுயல் மறுநிறம்” கிளரத் தேண்றுகிறது, தெருவு தோறும் மாலை தூக்கி மக்கள் விளக்குகளை வரிசை வரிசையாக ஏற்றுகின்றனர். ஊரும் விழாக்

கொண்டாடுகின்றது. “ஊருடன் கூடிக் கொண்டா வருக” என கணவனைப் பிரிந்து கவன்று நின்ற தலைவியும் சிந்தையை மாற்றும் வகையில் அழைக்கிறாள் தோழி.

“மழைகால் நீங்கிய மாகவிசும்பில்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர மதிநிறைந்து
அறுமீன் சேரும் அகழ்திரு நடுநாள்
மறுகுவிளாக்குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழவிறல் முதூர்பலருடன் துழன்றிய
விளவுடன் அயரவருக தில்லம்ம”
என்பது நக்கீரர் வாக்கு.

வேதம் “ஓம்” எனும் ஓலி வடிவில் இறைவனைத் துதிசெய்து பின் ஓளிவடிவில் விளங்கி நிற்கும் இதனையே,
“ஓளியாய் உயிருக்குயிராய் நீங்காதாம் இன்பநினைவு
உள்ளத்தால் ஒங்கும் உலகத்தான் பேரினப்
வெள்ளத்தான் விண்ணின் விளக்கு” எனும் வரிகளால்
விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விளக்கொளியாகிய மின்கொடியாளை
விளக்கொளியாக விளங்கிடுநீயே
விளக்கிடு மெய்கின்ற ஞானப் பொருளை
விளக்கிடுவார்கள் விளங்கினர் தானே”
என்பதும் திருமூலர் வாக்கு

சிவஜோதியை யோக வழியால் காணமுடியாதிருப்போர் சரியை வழியால் காணமுயலவேண்டுமென சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. சரியை வழித் தொண்டுகளினொன்று “திருவிளக்கிடுதல்” ஆகும். நமிநந்தியடிகளார், கலியநாயனார், கனம்புள்ளநாயனார் ஆகியோர் திருவிளக்கு தொண்டால் முத்திபெற்ற வரலாறுகளை புரணங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இருக்கு வேதத்தில் இந்திரனுக்கு அடுத்தாக மிக முக்கிய இடம் அக்கினிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனுக்கும் இறைவனுக்குமிடையே ஓர் தூதவனாக அக்கினி வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. பூசை நேரங்களில் மனிதனுக்காக பிரார்த்திக்கும் வேளைகளில் அக்கினி பிரதான இடம் பெறுகிறது. மனித வாழ்க்கையில் கூட நாகரீகம் தீபம் மூலம்தான் தலைகாட்டலாயிற்று. ஆகையினால் தான் இவ்யுகத்தை “தீபுகம்” எனவும் கூறப்படுகிறது. நாமிருக்கும் இலங்கையைக் கூட ஸ்ரீஇராமபிரான் “இரத்தின தீபம்” என அழைத்துள்ளார்.

பிரம்மபாதம், விஷ்ணுபாதம், ருத்திரபாதம், மகேஸ்வர பாதம், சதாசிவபாதம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் குத்துவிளக்கில் ஜந்து திருமுகங்கள் உண்டு. தினமும் இதுபோன்ற குத்துவிளக்கை ஏற்றி வழிபட்டால் மக்கள் இலட்சுமிகரமாக வாழலாம் என சிவாகமங்கள் கூறும். இவ் ஜந்து முகங்களையும் ஸ்திரிகளுக்கு இருக்க வேண்டிய அன்பு, மன ஊறுதி, நிதானம், சமயோசித புத்தி, சகிப்புத் தன்மை ஆதியாம் குணங்களுக்கு ஒப்பு நோக்கப்படுகின்றது.

உலகம் தோன்றிய காலத்திலருந்தே “ஜோதி” வழிபாடு ஆரம்பியானது. அன்றுமின்றும் அழியாச் சின்னமாக இவ்வழிபாடு தொடர்ந்து வருகின்றது. பழமையிலேயே ஊற்றெடுத்த இவ்ஜோதி வழிபாட்டை எம் முன்னோர்கள் எப்படிக் கடைப்பிடித்தார்களோ அவ்வகையில் நாழும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவர்களாவோம். ஒளி இறைவனைப் போன்று எங்கும் நிறைந்துள்ளது.

சோதியே சுடரே தூழ்லூளி விளக்கே
சுரிகுழல் பணமுகல மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தானும் மாலூரியா நீதியே

தீப தூர்க்கை

தீபங்கள் மகாலட்சுமிக்கு சமனானாலும் அது தூர்க்கைக்கும் சமனாகுமெனக் கருதப்படுகிறது. வட இந்தியாவில் தீப தூர்க்கை சக்திவாய்ந்த திருவென பெளர்ணமி நாட்களில் உற்சவமாக வழிபடுவது வழைமை “தீபச் சுடரில் ஜூவாலிப்பாவளும் செந்தாமரை போன்றவளும் சிம்மத்தின் மீதமர்ந்திருப்பவளும் தூலம், வில், அம்பு, சக்கரம், கமலம், அபயம், வரதம் இவற்றினைத் தாங்கிய கரங்களோடு மங்களாகரமான தனது ஒளியால் இருளைப் போக்கிவிடும் தீபதூர்க்கை என்னை இரட்சித்தருள்ளட்டும்” என தியான சலோகங்களில் துதிக்கப்படுகிறது.

ஓளிகளுக்கெல்லாம் ஓளியாகத் திகழ்பவர் இறைவன். ஒரே சமயத்தில் இலட்சக்கணக்கான கதிரவன் கள் தோன்றி பேரொளியை நிச்சயிக்கிறதோ அப்பேரொளியின் தன்மை இறைவனது ஓளிக்கும் ஈடாகுமாம். இருக்கு வேதத்தில் “தீயோளி பரப்பும் இறைவனே மாந்தருக்கு வெளிச்சத்தை தருவதற்காக வானத்தில் கதிரவனையும் என்னற்ற நடசத்திரங்களையும் தோற்றுவித்தாய். நீயே எங்களுக்கு உள்ளொளி ஏற்பட அருள் செய்ய வேண்டுமென துதிக்கப்படுகிறது. இதனைச் சேந்தனார். தனது திருவிசைப்பாவில்,

‘ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஓன்றே

உணர்வு குழி கடந்ததோர் உணர்வே

தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே

எனப் பாடினார். ஓளி இறைவனைப் போன்று எங்கும் நிறைந்துள்ளது அது இல்லையாயின் கனல் இல்லை. கனலினின் று கடல் ஆவியாவதுமில்லை இது இல்லையேல் மழை இல்லை. மழையின்றி பயிரினங்கள் இல்லை. இவை யாவும் இல்லையெனில் உயிருமில்லை.

தீப தரிசனம் கல்லூரியின் பொதுவாசன விதிவிளையமைப்புக்காலம்

கார்ஜுளி அண்டம் பொதிந்து உலகமெங்கும்
 பார் ஒளி நீர் சார் ஒளி சீர்ஜுளி
 வானொளி ஒக்க வளர்ந்து கிடந்து பின்
 மேயோளி ஒன்றாய் நிறைந்து இங்கு நின்றதே.

இவ்வாறு எங்கும் நிறைந்த இறை ஒளியைக் கண் டு தரிசிப்பதே தீபதரிசனமாகும். இவ்வாறான தீப தரிசனங்களை கார்த்திகைத் திருநாட்களில் ஏகபோகமாகத் தரிசிக்கும் வாய்ப்புண் டு. எமது உடலிலேயே அக்கினி தான் எங்கும் வியாபித்து உடலை ஆட்கொண் டு உயிரைக் காப்பாற்று கின்றதென்ற உண்மையை யோக வழிபாட்டால் கண்ட அருண கிரிநாத சவாமிகள் கந்தரனுபூதியில் 47ம் அனுபூதி மூலம் அறியத் தருகிறார். கந்தரனுபூதிக்கு தனிச் சிறப்புண் டு அது முருகக் கடவுளின் திருவருளினை எளிதில் ஊட்டுவிக்கும் மந்திர சக்தி கொண்ட நூலாகும். இந்நாலை அனுபவம் மிக்க ஆச்சாரியர்கள் பதிஞானம், அருள்ஞானம், அடிஞானம், சிவஞானம் என்பன தரும் பொக்கிஷங்கள் என அறியத்தருகிறார்கள். சோபகிருத மாதஜோதிட இதழில் இவ்வாறு அறியத்தரப்படுகிறது.

“ஆஸுரையு நீத்து அதன்மேனிகலையைப்
 பேறா வடியேன் பெருமால் உளதோ
 சீருவரு கூர்சிரை வித்திமையோர்
 கூரு உகைம் குளிர்வித்தவனே”

ஜம்பத்தொரு அட்சரங்களைக் கொண் ட மந்திரத் தொகுதியை மாத்தருகா அட்சரம் என்பர். உடலில் உள்ள ஆறு ஆதாரங்களிலும் மொத்தம் ஜம்பத்தொரு இதழ்கள் உண்டு

- 1) மூலாதாரம் - மூன்றிதழ்கள்
- 2) ஸ்வாதிலிஸ்டானம் - ஆறுதிதழ்கள்
- 3) மணிபூரகம் - பத்திதழ்கள்
- 4) அணாகதம் - பாங்ளிரண் டு இதழ்கள்
- 5) விசத்தி - பதினாறு இதழ்கள்
- 6) ஆங்ஞூ - நான்கு இதழ்கள்

தீப தரிசனம்

ஆக ஜம்பத்தொரு இதழ்கள். இங்கெல்லாம் அக்கினியும் இணைந்திருக்கிறது. இந்த ஆறு ஆதாரங்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும் பரஞ்சுடரையே சுப்பிரமணியர் - ஷண் முகார் எனக் கருதப்படுகிறது. இவர் ஒளிவடிவாகவும் பிரகாசிக்கிறார். ஆறுதிருமுகங்களில் இருந்தும் ஆறுவகைச் சுடர் ஒளி பிரகாசிக்கிறதாம். அவை ஞாப்பிரகாச ஒளி, ஞானாந்த பிரகாச ஒளி, சர்வஞான பிரகாச ஒளி, சுத்தஞான சாக்ஷிபிரகாச ஒளி, சர்வ பரிசுத்த பரமஞானானந்த பிரகாச ஒளி, அனாதிநித்திய பரமஞானானந்த சிவப்பிரகாச ஒளி என ஆதியில் கண்டறியப்பட்டதாம் இவ்வாறு ஒளி வடிவினதாய் அகராதி ஷகாராந்த அட்சரங்கள் ஜம்பத்தொன்றும் அடங்கியிருக்கும் மாத்துருகா மந்திரம் எனும் மாலா மந்திரத்தை அனுசரித்தே அத்தரிசனத்தைக் கண்ட அருணகிரிநாத சவாமிகள் “செஞ்சொற் புனை மாலை சிறந்திடவே” என்ற கந்தரனுபூதிக் காப்புச் செய்யுளில் கூறினார் என்பது அறிஞர்கள் கருத்தாகும்.

தீப தரிசனத்திற்கென்றே உற்சவங்களும் உண்டு இதில் சிவராத்திரி, கார்த்திகை நட்சத்திரம், தீபாவளி உற்சவங்கள் சிறப்படைகின்றன. சைவமக்கள் இவ் உற்சவ நாட்களை மகத்துவம் கொண்டதாக முன்னெடுப்பர். தீபங்களை பலவகையில் ஏற்றி சுடர்விடடுப் பிரகாசிப்பதில் கூடிய கவனம் செலுத்துவார். இரவு பகலாக இத்தோபங்கள் சுடர்விடடுப் பிரகாசிக்கும் ஒழுங்குகட்கு மகளிர் தான் கூடுதலாக இணைவார். இவர்கள் இத் தீபங்களை கண்ணும் கருத்துமாக கவனம் செலுத்துவதை

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தவர் சிறு புறத்

இரவுபகந் செய்யுக்தின் பிழியன் வாழ்

விரவு வரிற்கச் சிற்புண்ட மங்கையர்

நெய்யுமிழு சுரையர் நெடுந்திரி கொலிஇக்
கையமை விளக்க நந்துணொருமாட்ட-

எனும் மூல்லைப்பாவால் அறியமுடிகிறது. சகல ஓளியும் இறைவனது இறைமையிலிருந்தே தோன்றுகின்றன என்பதுனை நிதர்சனமாக அறியக் கருகிறது. “திருக்கார்த்திகை தீப ஓளிநாள் கார்த்திகை மாதம் முப்பது தினங்களிலும் வீட்டு வாசல்களிலும் விளக்கேற்றிப் பெறும் பாக்கியமும் அனந்தம் எனச் சுருதிகளும் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றன.” “நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவரிட்ட தலைநாளி விளக்கு” என களவழி நாற்பதிலும், “கார்த்திகைச் சாற்றின் கண் விளக்கு” என்றும் கார்த்திகைத் தீபத்திருநாளை சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கார்த்திகை தீப தரிசனத்திற்காக அரசர்களும் மாணியங்கள் தந்துதவிய செய்திகளும் அனேகமுண்டு.

சுட்ரோ சிவபெருமான் தூடு பராசக்தி
திடமார் கணநாதன் செம்மை படரோளியோ
கந்த வேவோடும் கருதுக்கால் சுற்றேனும்
வந்ததோ பேத வழக்கு.

ஜோதியில் நெருப்பே சிவபிரான். நெருப்பிலுள்ள தூடுதான் அம்பிகை. செம்மை நிறமானது கணபதி. அதிலுள்ள ஒனிதான் முருகன் ஜோதியானது விஷ்ணுவும், துரியனுமாம்.

தீமை ஸிழிக்கப்பட்ட திருநாளே தீபாவளி

“நரகாசுரன் எனும் அரசன் பிராக்ஞியோதிடபுரம் எனும் பட்டனத்தில் அரச செலுத்திவருங்காலையில் பிரமதேவனை நோக்கி மாபெரும் தவம் ஒன்றினைப் புரிந்தான். அதன்பலனாக தான் விரும்பிய வரங்களைப் பெற்று பூலோக, பாதாள

லோகங்களை எல்லாம் தன் வசமாக்கினான். சுவர்க்க லோகாதிபதியான தெய்வேந்திரனோடு சமர் செய்து அவனது குண்டலங்களுடன் மற்றும் தனக்கு விரும்பிய பொருட்களை எல்லாம் கவர்ந்து தனது இராஜ்ஜியத்திற்கு திரும்பினான்.

நரகாசரனால் தாக்கப்பட்ட தெய்வேந்திரன் முன்னர் இவ் அசுரனின் தொல்லைகளுக்கு உட்பட்ட பல முனிவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு துவாரகாபுரியை அடைந்தான். கிருஷ்ண தேவரை வணங்கி தங்களுக்கு நேர்ந்த கதியை எடுத்துரைத்து நிவாரணம் கேட்டு நின்றான். அவர்களது நிலையையும் நரகாசரனது கொட்டத்தையும் உணர்ந்த கிருஷ்ண தேவர் யுத்த கோலம் கொண்டு சத்தியபாமா சகிதம் பிராதஜியோதிடபுரம் சென்றார்.

மாபெரும் யுத்தத்தை நரகாசரனோடு தொடுத்தார். பயங்கர யுத்தத்தின் மத்தியில் அசுரனால் ஏவப்பட்ட அஸ்திரம் ஒன்றினால் கண் ணபிரான் சற்று மயக்கமுற்றார். இதைக் கண்ணுற்ற சத்தியபாமா யுத்தத்தை தொடர்ந்து நடத்தினார். சற்று நேரத்தில் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்த கண்ணபிரான் தனது சக்கராயுதத்தால் நரகாசரனது உடலை இருக்காக்கி நிலத்தில் வீழ்த்தினார். அடியற்ற மரம் போல் நிலத்தில் வீழ்ந்ததும் நரகாசரன் ஞானமுற்றவனாய் கண்ணபிரானை நோக்கி மாபெரும் தவத்தால் பெற்ற பேறுகளை துஷ்பிரயோகம் செய்தலால் யான் பெருங்குற்றம் செய்தவனானேன். ஆற்றிய குற்றங்கள் அனைத்தையும் பெறுத்தருஞ்க, யான் வதைக்கப்பட்ட இத்திதியில் என்னை நினைந்து அப்பியங்கணஞ் செய்து பல தில்விய பேசனங்களை தீபாராதனையுடன் “தீபாவளி” அல்லது “தீபவரிசை” உமக்கு நிவேதனம் செய்வோர்க்கு அஸ்வமேத யாகம்

செய்த பலன் கிடைக்கும்படி அருள வேண்டும் என வேண்டினான். தனது துற்றங்களை உணர்ந்து ஞானம் கொண்ட நரகாசரனை பரமபதம் சேர்ப்பித்தார். பின்னர் நகரத்துள் பிரவேசித்து தேவேந்திரனுடைய குண்டலாதிகளைக் கொடுத்தனுப்பிலிட்டு நரகாசரனது புத்திரனாகிய பசுரத்தனுக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்வித்தார். நரகாசரனால் மனிபர்வதத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த பல தேசத்து அரசர்களுடைய புத்திரிகளாகிய கன்னிகைகளை சிறைவிடுவித்து துவாரகையை அடைந்தார். பண்டவர்கள் வனவாசம் செய்து கொண்டிருக்கையில் பீஷ்மரால் இவ்வரலாற்றை அறிந்து தீபாவளியை அனுஷ்டித்து இழந்தவற்றை எல்லாம் அடைந்தனர். ஆணவம் அடக்கப்பட்டதும் இழந்தவற்றை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றதும், மகளிர் பலர் சிறையினின் றும் விடுபட்டதும், அஸ்வமேத யாகம் செய்த பலனைப் பெற்றுக் கொடுக்க வல்லதுமான “தீபாவளி” இத்திருநாளை நரகாசர சதுரத்தசி என்ற ஐப்பசி மாதத்து கிருஷ்ண பட்சத்து திரயோதசி இரவில் பொழுது விடியும் காலத்தில் வரும் சதுரத்தசியில் தெலாப்பியங்களஞ் செய்து புதுவஸ்திரம் தரித்து கண்ணிரான் உட்பட தத்தம் இஷ்ட குல தேவதைகளை வணங்கி பெரியோர்களது ஆசிகள் பெற்று இயன்றனவு தானதர்மங்களை ஆற்றி சுற்றம் தூழ திவ்ய போசனங்களை முடித்து மகிழவேண்டுமென நியதிகளுண்டு. இன்னல்கள் பல குழந்திருக்கும் இக்காலத்திலே இந் நரகாசரனது கொட்டத்தைப் போல பற்பல தொல்லைகள் நேரும் இச்சமயத்தில் யாம் அனைவரும் தீபாவளித் திருநாளை முறையாக அனுஷ்டித்து நம்மை நாமே தொல்லைகளிலிருந்து விடுவிப்போமாக.

தீப தரிசன மேள்மையைப் பாடும்

இருளா கியதோர் நிலைகூட இறைவன்
 இயற்றிய பெருந்தீபம்
 சுறும் முதலும் இல்லா வகையினில்
 இலங்கிய மலைத்தீபம்
 இருசுடர் வடிவில் ஓங்கியா ஸிதரும்
 விண்ணகத் தொளிர்தீபம்
 இன்னருட் கொடையின இறைவன் நாட்டிய
 இணையில் மணித்தீபம்
 கருணை யழகன் காட்சியி லொளிரும்
 கவிஞரு சுடர்த்தீபம்
 கண்நுத வழகன் தன்னருட் கொடையின
 பாடும் எழிற்தீபம்
 திருமால் பீரமன் இருவர்தம் கர்வம்
 திரிந்து மறைந்தோட
 திருநுதல் விழியான் கூட்டிய கார்த்திகைத்
 தீபவொளி பாடும்

அறணவ வலியால் அவதியுற் றவர்செய்
 போர்வெறி மறைந்தோட
 அரனே அதிமு தல்வன் எனப்பகர்
 அற்புத நிலை கூட
 கணத்தினில் இறைவன் தோன்றிய வடிவுகண்
 டிருவரும் மிகு வியந்தே
 காண்போம் இப்பெருந் தீமலை யின்னடி
 முடியென வேநினைந்தும்
 குணமுற அன்னம் வராகம் மெனவிரு
 வடிவுட னவர்தேட

தீப தரிசனம்

காட்டிய தீமலை யானவன் புகழினை

பாடிம னம்மகிழி

நாணமுற் றவர்வலி கெட்டும ரைந்திட

நம்பிசூ மான்மதலை

ஞானக் குமரன் தோன்றிய பெருமை

பாடும் தரிசனமே

இருசுடர் முதலாம் பலமுகத் தொளிரும்

உன்னத மணித்தீபம்

ஓங்கார மெய்வடி வில்லவர் காட்டிடக்

காணும் தரிசனமே

பெருமைத ருமெனப் பேச்சும் மறைகள்

பெரும்புகழ் மிகுதலங்க

பேணிந் ஸம்தரும் பெருமான் தவத்தில்

காணும் தரிசனமே

அருமை அருமை எனப்புகல் ஸற்புத

விழிகளும் நயந்தாட

அனந்த நடம்புரி நாயகன் நயனத்

தொளியே எமையீர்க்க

வருமுயர் அடியார் வாழ்த்திவ ணங்கிட

வண்ணந டம்புரியும்

வானவர் சேனைத் தளபதி யாம்திரு

முருகனின் புகழ்பாடும்.

கவியாக்கர்

சு. குகதேவன்

தெல்லிப்பளை.

தீப புரைச் செய்யும் வழிபாடுகள்
பற்றி மகனரிக்த
விளங்கப்படுகின்றன.

உகளர் தீபாலைகள்
உயர்விக்கிறார்கள்.

எனதுரை

ஆலய சேவைகள், வழிபாடுகள் பலவகையாக ஏராளமாக இருப்பினும் தீப்பூசைகள்தான் பக்தனுக்கும் இறைவனுக்குமிடையே ஆகர்ஷண சக்தியாக அமைகின்றதென ஆதியிலிருந்தே வேத மஹரிவிகள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். வீடுகளில் நிதியம் தீபமேற்றுவதும் தீபவழிபாடாக அமைகிறது.

சிறப்பு மிகுந்த “ஸ்வர்ணகெளரி” தீப்பூசையை மல்லாகம் பழம்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் நடாப்பிக்க வேண்டுமென நெடுங்காலமாக யான் ஆலோசித்து வந்தேன். இத்தீப்பூசையின் செயற்பாடுகள், வழிமுறைகள் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமெனவும், அதற்கான ஆயத்தங்கள் எவ்வாறு இணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆராய்வுகளையும் எடுத்திருந்தேன். ஸ்ரீத்தின் பல ஆலயங்களில் இடம் பெறும் தீபத்ரிசன பூசைகளைப் பார்த்தும், ஆராய்ந்தும் பல தரவுகளைப் பெற்றிருந்த போது விக்னேஸ்வரப் பெருமானுக்கு சதுர்த்தியோடு இணைந்த “ஸ்வர்ண கெளரி” தீப பூசை வழிபாட்டிற்குக்கந்த பூசா பக்தத்திகள் பெறுவதில் எனது முயற்சிகள் போதியை பலன் தரவில்லை.

மாவிட்டபுரம் ஆதீனகர்த்தாவும், பிரதம சிவாச்சாரியாருமாகிய மஹாராஜாரீ சு. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள் அவர்கள் இடம் பெயர்ந்து அங்கிருந்து விலகி இந்திய சுற்றுப் பிரயாணங்களை பூர்த்தி செய்துவிட்டு மல்லாகம் பழம் பிள்ளையாரது அருளினால் அப்பிள்ளையாரது நேரடி தரிசன சகாயத்தில் வாழ்ந்து வரும்போது ஏதோவோ சக்தி என்னுள் தூண்டியதால் எனது தீப்பூசை தரிசன அவாவினை அவரிடம் விண்ணப்பித்தேன். இது சார்பாக கலந்துறையாடல்கள் பல தினங்கள் இடம் பெற்றன. பலனும் விரைவாகவே கிடைத்தன. இந்திய சுற்றுப் பிரயாணத்தில் கண்ட தீப தரிசன வைபவங்களை தரிசித்தும் வேத காலங்களில் இவை எவ்வாறு இடம் பெற்றன என்பதை ஆராய்ந்தும், இவற்றின் சார்பாக “ஸ்வர்ணகெளரி” தீப பூசையை ஆரம்பிக்கலாம் என்றதோர் முடிவு பெற்று விக்கினேஸ்வரப் பெருமானது அனுக்ஞை பெற்று மல்லாகம் பழம் பிள்ளையார் கோவிலில் ஆங்கிரச வருஷம் கார்த்திகைப் பெளர்ணமி நாளில் இத்தீப தரிசனப் பூசையை முன்னெடுக்க ஆரம்பித்தேன்.

ஏசவமக்கள் சைவர்களாகவே வாழுவேண்டும் எனும் ஈஸ்வரச் சிந்தனையில் கடமையாற்றும் குருக்கள் அவர்கள் இத்தீப தரிசனப் பூசைக்காக சகல

தீப தரிசனம் கூல்க்குக்கூட்டுத்தால்தான் நூல்களை ஆராய்ந்து அடியத்தங்களையும் ஆதரவுகளும் தந்ததோடு பல நூல்களை ஆராய்ந்து தகுந்ததோர் பூஜா பத்ததியையும் தயாரித்து என்னையும் உள்குவித்து கலியுகம் ரூங்கு ஆங்கிரச வருஷம் கார்த்திகை மாதம் 24ம் நாள் புதன் கிழமை மாலை “ஸ்வர்ண கெளரி” தீப பூசையை அந்தணர்கள், அறிஞர்கள், அடியார் பெருமக்கள், சு மீந்திருந்த மண்பத்தில் பூரண திருப்தியோடு அரங்கேறியது. இதுவும் விக்னேஸ்வரப் பெருமானது திருவருளேயாகும். அன்றைய தினம் அருட்பிரவாகவும் கூட அளவிற்கதிகமாகவே இருந்தது. மஹாராஜாங்கீ அவர்களது பெருங்கருணையை எவ்வாறென்று கூறுவது. இத்தீப பூசையில் பங்குபற்றிய மகளிர்க்கூடதுத்தும் இஷ்ட காம்ய சித்திகளைக் கூட விரைவிலேயே பெற்றுமிருந்தனர்.

எனது தந்தையார், பாட்டனார் காலமிருந்தே மாவிட்டபுரம் குருக்கள் குடும்பத்தோடு நெருங்கிய சகவாசகத் தொடர்பு தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. இதனால் தான் இத்தீப தரிசனப் பூசை முறைகளை மஹாராஜாங்கீ மூலம் நடாப்பிக்க விநாயகரது திருவள்ளும் இணைந்தது. அருமையானதோர் சிவபுண்ணிய தர்மத்தை நடாப்பிக்க உதவிக்கரம் தந்த மஹாராஜாங்கீ அவர்களை பணிந்து போற்றுகிறேன். நினைந்த அன்பும் எஞ்ஞானரும் களாங்கமற்ற மனத்தோடு இறை உணர்வு கொண்டு வாழும் மஹாராஜாங்கீ ச. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள் அவர்கள் நீரூழி வாழ்ந்து சிவதர்ம செயற்பாடுகள் சிறப்புற அதற்கான சேவைகள்க்கு எல்லாம் வல்ல மல்லாகம் பழும்பதி விநாயகரை நினைந்து எந்நாளும் பிரார்த்திப்பேன்.

“தீப தரிசன” நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியீடு செய்யப்படுகிறது. சைவ மக்கள் யாவரும் இந்நாலைப் பெற்று பயனடைவிரீகளாக.

மு. நாகேந்திர சர்மா
(ஆதீன கர்த்தா)

ஒ

விநாயகர் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் வணக்கம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
 சகடசக்கரத் தாமரை நாயகன்
 அகட சக்கர விண்மணியாவுறை
 விகட சக்கரன் மெய்ப்பதும் போற்றுவாம்.

சிங்கபுரமாள்

திருவந்த தொல்லைப் புவாத்தோடு தேவர்போற்றிப்
 பெருவந் தனைசெப் துரிதற் கரும் பெற்றியெய்தி
 அருவந் தனையு முருவத்தையு மன்றிநின்றான்
 ஒருவன் ரணது புதந்தன்னையு எத்தில் வைப்பாம்

உமாதேவி

செறிதரு முயிர்தொறும் திகழ்ந்து மன்னிய
 மறுவறு மரணிட மரபின் மேவியே
 அறுவகை நெரிகளும் பிறமாக்கிய
 இறைவிதன் மலரடி யிரைஞ்சி யேத்துவாம்.

சம்பிரமணியக் கடவுள்

இருப்பரங் குறைதீடு மெலைக வேலுடைப்
 பொருப்பரங் குணர்வுப் புதல்வி தன்விழை
 விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக் காப்புடேபே
 திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம்.

சரஸ்வதி

தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவு தன் றுணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவு தொறிருந்திடு நலாங்கோள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிழைப் புனைந்து போற்றுவாம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்வர்ண கெளர் தீபஜோதி பூசை

வழிபாட்டு மக்களை

தீப பூசை வழிபாடுகள், தீப பூசை தரிசனங்கள் யாவும் வேதகாலங்களிலிருந்தே தொடர்கின்றன. இவை பலதரப்பட்ட துறைகளில் சார்ந்தாலும், "ஸ்வர்ணகெளரி தீப பூசை தரிசனம்" அதிவிசேஷமானது என யகர் வேதம் தரவுகள் தருகின்றன. வேத கால ரிவிவி வம்சத்தினர் கூர்யன், சந்திரன், அக்னி இவ் மூன்றையும் வழிபட்டு அதன் நிமித்தம் யாக காரியங்களின் ஆரம்பநிகழ்வாக தீப ஸ்தாபன பூசையாற்றி தீப தரிசன பூசைகளை "முத்திவேட்டல்" என்ற அமைவில் முன்னெடுத்தனர். இருக்கு வேதத்தில்,

"தீயாளி ஸ்ரீயுதி கிறைவனே ஸந்தருக்கு வளரிச்சுத்தை தருவதற்கு வானத்தில் கதிரவனையுத். என்னிற்ற தாரகக்களையுத் ஏதோவோ நிகறில்லாத சக்தியால் எங்கட்டக்களை உள்ளளாளி ஏற்பட அருள் செய்ய வேண்டும்"

எனப் பிரார்த்தனைகள் உண்டு.

ஒளி இறைவனைப் போன்று எங்குமே நிறைந்திருக்கின்றது. ஒளி இல்லையேல் கனல் இல்லை, கனல் இல்லையேல் கடல் ஆவியில்லை. இது இல்லையேல் மழை இல்லை. மழை இல்லையேல் பயிரில்லை, பயிரில்லையேல் உயிர்களுமில்லை. இவற்றை உணர்ந்தே வேதகால ரிவிவி வம்சம் தினமும் தீப்பூசைகள் நடாத்தினர். உருத்திரன் தனக்கு மேலானதோர் சக்தியினால் தான் இயங்குகிறார். என்பதை உணர்ந்த ரிவிகள் அந்த சக்தியை தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி என்ற ரீதியில் பின்னர் தீப வழிபாட்டை ஆரம்பித்து ஈற்றில் மகா சக்தி அம்பிகை என அமைத்து அது தான் இப்போ பல சாயல்களில் உருவமாகித் தொடர்கின்றது. இருப்பினும் சிவாச்சாரியார்கள் தமது ஹிருதயத்தில் இணைத்துக் கொள்ள இந்த கெளரிசங்கர மணியை ருத்திராக்ஷி மணிகள் கோர்க்கப்பட்ட மணிமபலையின் நடுவே தங்க வைரக் கற்களாலான நீள் வட்டவடிவம் கொண்ட கிரஷ்டத்தினுள் பட்டு வள்ளிராங்களோடு இணைத்து மூடி வைத்திருப்பர். பூஜா காலங்களில் இவ் கெளரி சங்கர மாலையின் ஹிருதய ஸ்தான ஸ்பர்ஷத்தால் சிவாச்சாரியர்கள் பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்ர சக்திகளைப் பெற்று சிவசக்தி ரூபியாக விளங்கி உலகிற்கு அனுக்கிரஹ வரம் அளிப்பர் என்பதும், சிவபிரானது அருளுமாகும். இதிலும் சிவாச்சாரியர்கள் அந்தத்துராஜ்ஸ்வர ரூபமாகவும் விளங்குவர். இதனால் தான் சிவாச்சாரியர்களை குருப்பிரம்மா, குரு விஷ்ணு, குரு மகேஸ்வரர்

தீர்திரனம் கொண்டவை என்பது கொள்ள வேண்டுமென்று என வணங்குவது வழுமையாயிற்று. கெளரி சங்கர ருத்ராகஷ்ரத்தின் மகிழமை இத்தகையதே.

சிவபிரானது மூன்றாவது தாண்டவம் கெளரி தாண்டவம் எனப்படும். கைலாசத்தில் திருநடனம் செய்யும் சிவன் கெளரி கல்யாணத்தின் பின் காசி சேத்திரத்தில் சிலதினங்கள் தங்கித் திரும்புகையில் தனது மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால கெளரிக்குத் தனிமையாக ஒர் நர்த்தனம் செய்து மகிழ்வித்தார். தினமும் இந் நர்த்தனத்தை கெளரி மாத்திரமே தரிசிக்கிறார். ஸல்வரனது மனப்பிரியமான இந் நடனத்தை தினமும் சந்தியா காலத்தில் கெளரி மட்டுமே தரிசிப்பதால் இதற்கு கெளரி தாண்டவம் எனலாயிற்று. சாயர்ட்டையில் கெளரியை நினைந்து ஆற்றும் ஸ்வர்ண கெளரி பூசை, தீப பூசை யாவும் சிறந்த ஜஸ்வர்யங்களைத் தந்து நிற்கும்.

ஸ்வர்ண கெளரி தீப பூசைதான் மேன்மையானதும் அதிசக்தி வாய்ந்ததாகவும் வேத விற்பனைர்களும், சமயகுரவர்களும், அந்தண சிரேஷ்டர்களும் அங்கீகரிக்கின்றனர். இக் கலியுக காலத்தில் அது பொருத்தமானதே எனவும் நிச்சயிக்கின்றனர்.

பாரதபூமியில் யமுனாதீத்தச்ச சாரலிலே மாசி மாதமும் மக நகவுத்திரமும் பெளர்ண்மையும் இணைந்ததோர் நன்நாளிலே, தகூப்பிரஜாபதியும், மணவி வேதவல்லியும் பிரம்மா மற்றும் முனிசிரேஷ்டர்களது ஆசியுடன் தீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்வதற்காக ஏகினர். சிவபிரானது கிருபையால் உமாதேவி அவ்யமுனா தீர்த்த சங்கமத்தில் ஓர் ஆழகான வெண்தாமறை மலரில் பொன்மையான சங்கு ரூபத்தில் வீற்றிருந்தார். அதிசயமாகக் காட்சி தந்த அந்தச் சங்கை தகூப்பிரஜாபதி கையிலெலுத்ததும், கங்கு தங்கநிறங் கொண்டதோர் பெண் குழந்தையாக மாறிற்று. இக்குழந்தையை “ஸ்வர்ண கெளரி” என நாமமிட்டு, காலப்போக்கில் கெளரியை சிவபிரானுக்கு மணஞ்செய்வித்த வரலாறு கந்தபுராண தகூப் காண்டத்தில் உள்து.

சங்கரனார் கெளரியை தனது சக்தியாகக் கொண்டதால் அவர் “கெளரிசங்கர்” எனும் நாமத்தையும் பெற்றார். சிவசக்தி ரூபமான இரு உருத்திராகஷ மணிகள் பினைந்து ஒன்றாகத் திகழ்வதையே “கெளரிசங்கர மணி” என்பர். கெளரியை “இச்சாகக்தி, கிரியா சக்தி, ஞானா சக்தி ரூபினி” என சகல சாஸ்திரங்களாலும் போற்றப்படுகிறது. இச்சாகக்தி என்றால் - “இச்சா மாத்ரம் பிரபோ சிருஷ்டம்” என்றுண்டால் நினைத்தமாத்திரத்தில் எவரெவர்க்கு எது எது அபீஷ்டமோ அதைத் தரும் வல்லமையுள்ளவள் என்றும்; க்ரியா சக்தியெனும் போது, எவரெவர்

காரியங்களால் சித்தி பெறவேண்டுமெனக் கருதுகிறார்களோ அதற்குரிய சக்திகளை தருபவளனவும், ஞானசக்தியெனும் போது எவ்வரவாகர்க்கு ஞானம் வேண்டுமோ அதைத் தரும் சக்தியடையவள் என் வேத சிவாகமங்களிலும் தரவகஞன்டு. இந்த மூவகை சித்திகளையும் எவர்ஜன கௌரி தீப்பூசை தரிசனங்களால் இலகுவாகப் பெற்றுமிடுமென பத்ததிகள் மூலம் தெளிவாகிறது.

யாகாக்னி மூலமாகவும், தீபஜோதி வழிவிலும் எழுந்த தீப்பூஜா தரிசனம், காலஞ் செல்லச் செல்ல குத்து விளக்குகள் மூலம் தீப் பூசை எழுந்தன. ரிஷிபத்தினிகளால் உருவகங் கொண்ட தீப் பூசை தற்காலங்களில் சாதாரண மகளின் மூலமாகத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெறுகிறது. எனினும், இருளை நீக்குவதாலும், அஞ்ஞான இருள் அறவே நீங்குவதாலும், தீபம் “இருள்நீக்கி” என்றழைக்கப்பட்டு பூசைகள் இய்ப்பெறுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் “இருள்நீக்கி” என்றதோர் கிராமமுண்டு. இங்குதான் மகான் ஸீ காம்கோடி பீட அறுபத்தொன்பதாவது பீடாதிபதி ஸீ ஜயேந்ர சுவாமிகள் அவதரித்தார்கள். அங்கும் தீப்பூஜா தரிசனம் தொடர்ந்து வருவது வழுமை.

எல்திரீகர்களை கிருஹலக்ஷ்மீ எனவும் அழைப்பார். இப்பெண்கள் தீப் பூசையில் ஈடுபடும்போது தீபா லக்ஷ்மியாகவும் மாறுவார். தீப்பூசைப் பெண்கள் தர்மத்தை உணர்ந்தவர்களாகவும், தீட்சைகள் பெற்று ஜனாதன தர்மங்களில் ஈடுபடுவர்களாகவும், தவசீல் வாழ்க்கையை அனுசரிப்பவர்களாகவும் விளங்கி தீப்பூசைகளை ஆற்றிடுன் அவர்களே அம்பிகையாகியும் விளங்குவார். இவ்வாறான பெண்களை வச்சனந்தி மாலை,

“பகருங் காலைந்தேழ் பதினான்று பன்றுன்
நகலாது பத்தொன்பா ணனயைந் - திகலாத
முப்பத்தொன் ரீரிநுபான் பேதை முதலேர்க்குச்
செப்புவராண் டெல்லைத்திறம் - எனக் கூறுகிறது.

பேதை, மிடதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அறிவை, தெரிவை, பேரினம் பெண் என்றவாறு இவர்களும் தீப் பூசையை மேற்கொள்ளலாம். இல்லங்களிலும், ஆலய கும்பாபிஷேகங்களிலும் தீப்பிரதிஷ்டை இன்றும் மேற் கூறிய பெண்களால் தொடர்கிறதும் ஓர் தர்மச் செயலே. கலியநாயனார் தீப் பூசையினால் தான் முக்தி பெற்றார். நூர்காசூரனது தாயார் நூர்காசுரன் மறைந்ததும் உலகெங்கும் தீப் வழிபாடு இடம்பெற வேண்டுமென்று இரந்ததால், அத்தினம் “தீபவனி” என்னாயிற்று.

தீர் குருவனம் சில்லாவின்சில்லாவின்சில்லாவின்சில்லாவின்சில்லாவின்சில்லாவின்
 ஜோதிமயமான இறைவன் உடம்பினுள்ளும் சூடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறார்.
 இதை “தல்ய மத்யே வன்னிசிகா அனியோர்த்வா” என்றும், அது “நப்யாமுபரி
 திழெந்தி” எனவும் அதாவது கட்டைவிரல் பிரமானத்தில் ஜோதி ஏப்பாக இருதயத்தில்,
 நாபியிலிருந்து ஓர் சான் உயரத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறதென நாராயண
 கூக்கம் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

ஜனகருக்கும், யாஞ்ஞாவல்யருக்குமிடையே ஒளி பற்றிய
 கலந்துரையாடல் நிகழ்ந்தது. வினா விடையாயிற்று.

ஜனகர் : வெளிச்சம் எங்கிருந்து வருகிறது?

யாஞ்ஞர் : சூர்ய மண்டலத்திலிருந்து.

குரியன் இல்லாத இருளில்;

சந்திரனிடமிருந்து வரும்;

குரிய, சந்திரர் இல்லாதவிடத்து;

நெருப்பிலிருந்து;

அக்னி இல்லாதபோது;

வாக்கிலிருந்து;

வாக்கில்லாதவிடத்து;

ஆன்மாவின் ஒளிதான் வெளிச்சம் தரும். - எனவே ஆன்மா
 ஒளிதான் உண்மையான ஒளி. இந்த ஒளி கலை தெய்வங்களிடத்தும் அடக்கம்.

“சுட்ரோ சிவப்பிரான், குடுபராசக்தி

தீட்மார் கணநாதன் செம்மை பட்ரோளியோ

கந்தவேளோடும் கருத்துக்கால் சற்றேனும்

வந்ததோ பேதவழக்கு” என்ற பாடல் மூலம் தெளிவாகிறது.

இறைவனைத் தீபங்கள் மூலம் ஆராதிப்பது முக்கியம். தீபங்களால்
 இறைவனை மூம்முறை சுற்றிக் காட்டும்போது அது சிவாச்சார்யர் உட்பட தரிசனம்
 செய்வோருக்கும் அத்தீபாராதனை பலன் தருகிறது. முதலாம் சுற்றில் உலக
 வேழமங்கள் உண்டாக வேண்டுமெனவும், இரண்டாம் சுற்றில் கிராமம் வேழமமடைய
 வேண்டுமெனவும், மூன்றாம் சுற்றில் பஞ்ச பூதங்களால் வரும் கஷ்டங்கள்
 தொல்லைகள் நீங்கவேண்டுமென்றும் மந்திரங்களால் ஆராதிக்கப்படும். எமது
 உடலிற்கை பஞ்சபூதங்கள் இனைந்து பலவாறு செயற்படுவதை அறியலாம்.
 பாதமே மன்; உந்திவரை நீர்; உந்தியிலிருந்து இருதயம் வரை தீ; அதற்கு மேல்
 தேள் வரை யாடு; அதற்கு மேல் ஆகாசம். தீபாராதனை தரிசனப் போது எமது
 உடலின் பஞ்சபூதங்கள் கூட அமைதியடைகின்றன. திருமூலர் கூட இதனை,

“உரம் ஆட மேதினி உந்தியில் அப்பழும்

விரவிய தன் முலை மேவியகீழ் அங்கு

கருமுலை மீமிசை மேவிய கைக்கீற்காலாம்

விரவிய சுந்தர மேல் வெளியாமே” என மனித பஞ்சூத நிலைகளைக் கூறியுள்ளார்.

காளிதாசர் கூட மகளிறை “தீபத்தின் சடர்” என வர்ணித்துள்ளார். ரகுவம்சத்தில் இந்துமதியின் சுயம்பரக்காட்சியில் அழகே உருவமான இந்துமதி வழமையான தீபத்ரிசனத்தின்பின் கையில் புத்தமாலையோடு தனக்குக்கந்தவருக்கு மாலையிட சுற்றி வருகையில், கூடியிருந்த அரசு குமாரர்கள் ஏதோவோர் சக்திவாய்ந்த உருவமே ஜோதியாக அசைந்து வருவது போன்றதோர் உணர்வைப் பெற்று இந்துமதியின் முகஒளியால் அரசு குமாரர்களது வதனாங்கள் கூட பிரகாசம் பெற்றதாம். இந்துமதி அப்பால் செல்லவே அரசு குமாரர்களது முகமும் இருளடைந்ததாம். தீபடூசைகளை ஆற்றி ஆற்றி தொடர்ந்ததனால் இந்துமதி தீபஜோதிமயமான கிருஹலக்ஷ்மியாகவே காணப்பட்டாள்.

அம்பாளது அஷ்டோத்தரமாலையில் நூற்றியோராவது நாமமாக “ஸ்வர்ணகெளாரி” என்ற நாமம் சிறப்பும் பெறுகிறத. சுகல இறைச்சுதிகள் யாவும் அம்பிகையில் அடங்கும்.

ஸ்கந்தபுராணத்தில் இத்தீபடூசை பற்றி குதமுனிவர் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். “ஸ்வர்ணகெளாரி” விரதம் பற்றி கந்தசவாமியார் சிவனிடம் வினாவியபோது, சிவபிரான் விரிவாக வே அதை கூறினார்.

ஆதியில் சரஸ்வதி நதிக்கரையில் “விமலம்” என்றதோர் பட்டணமிருந்தது ஆங்கு சந்திரகுப்தன் எனும் அரசன் வாழ்ந்து வந்தான். இவருக்கு பட்டமகிழிமார்கள் இருவர் இணைந்தனர். இருந்தும் முதலாம் மனைவியிடமே அரசன் அதிபட்சம் கொண்டிருந்தான். ஓர்சமயம் அரசன் காட்டிற்கு வேட்டைக்காக சென்றகாலை, கலைப்பற்று நீராகாரம் செய்ய ஓர் தடாகத்தை வந்துபடந்தபோது அங்கே அப்ஸர ஸ்தீரீகள் கூடினின்று தீபங்கள் உண்டாக்கி வழிபட்டு நிற்கும் ஏதோவோர் புதுமையான தரிசனத்தைக் கண்டான். அரசனது மனம் அதில் ஸ்ரக்கப்பட்டு இது என்ன சேவை என மகளிர்களிடம் வினவினான். அவர்களும் இதுதான் “ஸ்வர்ண கெளாரி விரத பூஜை” என்றனர். இப்படூசை பற்றிய தாப்பர்யங்களை இவ் மகளிரிடமிருந்து அறிந்து கொண்ட அரசன் தானும் இத்தீப்

“பூசையை ஆற்றவேண்டுமென ஆவல் கொண்டனால் அப்சர ஸ்திரீகள் அரசனையும் இணைத்து இப்பூசையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, அரசனிடம் பட்ட மகிழிக்டும் கிடைக்கத்தக்கதான் பிரசாதங்களையும் கொடுத்து. அரசன் கையிலும் பதினாறு முடிச்சுகள் கொண்ட ரக்ஷா நூலொன்றையும் கட்டிவிட்டனர். மீண்டும் இப்பூசையைத் தானாகவே ஆற்றிவிட்டு அரசன் அரண்மனைக்கு வந்து இப்பூசை நிகழ்வுகள் பற்றிப்பட்டமகிழிக்ட்டு எடுத்துக் கூறி, ரக்ஷாநூலையும் காட்டிவிட்டு பூசைப் பிரசாதங்களை மஹாவிமார்களிடம் கையளித்தான்.

முதல் மனைவி இராஜ சௌபாக்கியங்களால் உல்லாசமாக வாழ்ந்ததனால், அரசனது பூசை விவகாரத்தை மறுத்தும், எதிர்த்தும் வெறுப்படைந்து பிரசாதங்களையும் மதிக்காது அரசனது கையில் கட்டியிருந்த கெளரி நூலையும் அறுத்து வெளியே ஏறிந்த போது, அந்தப் பிரசாதங்களும் நூலோடு இணைந்து அருகிலிருந்ததோர் உலர்ந்த மரத்தின் மீது தங்கியது. தொங்கிய மாத்திரத்தில் உலர்ந்து கொண்ட மரமானது பசுமை பெற்று துளிர்க்க ஆரம்பித்து, இரண்டாம் மனைவியோ அரசனது பூசை பற்றிய விபரங்களால் மனநிறைவு பெற்று மூத்த மனைவியின் செய்கைகளைக் கண்டு மனம் நொந்து, எறியப்பட்ட பிரசாதங்களை பெற்று, மரத்தில் தொங்கினின்ற கெளரி நூலையும் எடுத்து தனது இடக்கையினில் கட்டிக் கொண்டாள். இதைக் கண்ணுற்ற அரசன் முதல் மனைவியிடம் வெறுப்பும், இரண்டாம் மனைவியிடம் மிகுந்த அன்பும் கொண்டான்.

முதல் மனைவி செய்த வெறுக்கத்தக்க நிகழ்ச்சியாலே அவள் நாட் செல்லச் செல்ல மிகுந்த கவலை கொண்டு இதற்கான பிராயச் சித்தம் செய்யக் கருதி அப்ஸரர்களோடு தானும் இணைந்து இவ் விரத பூசையை நடாத்தச் சென்ற போது முனிவர்களும் ஸ்தீகளும் இவளது அகங்காரங்களை அவளது தோற்றத்தில் கண்டு, இவளை அனுகி “பாவியே, இங்கே தங்காதே போ” என விரட்டினர். இப்படியே இவ்வரச குமாரி பசிதாகங்களோடு அலைந்தபோது ஓர் தபாகத்தைக் கண்டாள். ஆங்கு ஓர் வன்னி மரத்தடியில் அழகிய வனதேவதையொன்று ஏதோ பூசையாற்றுவதைக் கண்டு ஆங்கு சேர்ந்த போது அவ்வன தேவதையும் இவளை விரட்டி வெளியேற்றியது. இருப்பினும் அலைந்து திரிந்த வேலைகளிலைல்லாம் “கெளரி விரத பூசை” என மனதில் ஊற்றெடுத்த விவகாரத்தினால் கெளரியும் இவள் முன் காட்சி தந்து அவளது உதாசீன தவறுகளை எடுத்துக் கூறி மன்னித்து, இக் கெளரி தீப்பூசையை பதினாறு தட்டவைகள் செய்யுமாறும். அதை இலகுவாகச் செய்யும் முறைகளையும் கூறிவிட்டு அதனால் கிடைக்கப் பெறும் பேறுகளையும்

நீபு துரிசனம் அருளிவிட்டு, அத்தடாகக் கரையிலேயே அப்புசையை ஆற்றுமாறு ஏவி மறைந்தார். அவ்வாறே இவ் கெளரீ பூசையை பூர்த்தி செய்தபின் இவள் உயரிய ஸௌபாக்கியங்கள் பெற்று நாடு திரும்பியபோது அரண்மனையில் அரசனால் வரவேற்கப்பட்டு சகல இன்பங்களோடும் மீண்டும் வாழ்ந்தாள்.

ஸ்வர்ண கெளரி தீப்புசை வழிபாடுகளின் பேறால், பதிபக்தி, குருபக்தி, அஷ்டமா சித்திகளையும் பெறலாம்.

தேவர்கள் அமிர்தபானம் கொண்டிருப்பினும் பிரளயகாலத்தில் அழிவடைகிறார்கள். சிவபிராணோ விழும் உண்டும் அழியாதிருக்கின்றார். அவருக்கு காலக்கணக்கேயில்லை. இதன் காரணம் யாது. சிவன் கெளரியைப் பார்த்து இதுபற்றிக் கூறுகையில், உன்னை ஆவாகித்து உனக்கு ஆற்றிய தீப்புசைகளின் சக்திகளால் கொண்ட உனது “தாடங்க” மகிழமைதான் காரணம் என்று கூறியதை ஸௌந்தர்யலகரியில் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளும் கூறியுள்ளார்.

“ஸ” தாமப்யாஸ்வாத்ய ப்ரதீபய ஜரா - மிருத்ய ஹாரினீம்
விபத்யந்தே விள்வே விதிசத மகாத்யா தவிஷதவு,
கராளாம்யத் கஷ்வேலம் கபலிதவத கால கலனா,
ந சம்போஸ் தவ மூலம் தவஜனனீ தாடங்கமதறிமா” - (சுலோகம் 28)

வேதகால யக்ஞங்களது சித்திகள் செயற்பட ரிஷிபத்தினிகளது அன்பு, மனவறுதி, நிதானம், சமயோசித புத்தி, சகிப்புத்தன்மை ஆதியாம் குணங்களோடும், ஈஸ்வர தியானத்தோடும், ஜம்புன் களையும் அடக்கியவர்களாகவும், கற்பு நெறியினின்றும், ஜம்புதாங்களது ஆக்கிரமிப்புக்கள் உடலில் சேராவண்ணம் அதற்குக் கவசமாக உடைகளையும், உகந்த ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கெளரியாக தம்மை ஆளாக்கி தொடர்ந்து இயற்றிய - ஸ்வர்ண கெளரி தீப்புசைகளின் சக்திகளாலும், யக்ஞசித்திகட்கு துணை நின்றன. சிருஷ்டியின் சாயலில் செயற்பட விளங்கும் மகளிர் தான் தீப்புசையின் மகத்துவ சித்திகட்டு உதவுவார்கள் என்பது ரிஷிவம்சத்தினர் கண்ட உண்மை.

காலங்கள் மாற்றமாற உலகியல் வாழ்வு நெறிகளும் மாற்றங் கொள்வது சுக்கம். யோக சாதனைகளில் யாககுண்டங்களில் ஆற்றிவந்த தீப்புசைகள் தங்காலங்களில் ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாக விளங்கும் குத்து விளக்குகளில் ஆற்றப்படுவது வழுமையாயிற்று குத்துவிளக்குகளில், அடிப்பாகம் பிரம்ம ஸ்வரூபம். நடுத்தன்டுப் பாகம் விழுஞ்ஞ ஸ்வரூபம். நெய்யேந்தும் அகல் ருத்ரஸ்வரூபம், அதற்கு மேலுள்ள

தீப குரிசனம் சுல்லாக்கி தீவிரமாக வாட்டினார்கள். பாகம் மகேஸ்வர ஸ்வரூபம், சிகரபாகம் சதாசிவ ஸ்வரூபம், இங்கெல்லாம் சக்தி ஸ்வரூபமாக சரஸ்வதி, வைஷ்ணவி, தூர்க்கை, மகேஸ்வரி, கௌரி ஆகியோர் சங்கமிக்கின்றனர். இதனால்தான் தீபஞ்ஜோதிகூட மகத்தானதோர் மூலஸ்தான மகிழமையை அடைகிறது.

ஜோதி வழியாகவே திருஞான சம்பந்தர் இறைவனையடைந்தார். ரமணரிலி கூட ஜோதி வழியாகவே இறைவனாடி சேர்ந்தார். இவ்வாறு ஜோதியின் மூலம் இறைவனாடி சேர்ந்த வரலாறுகள் அனேகமுண்டு.

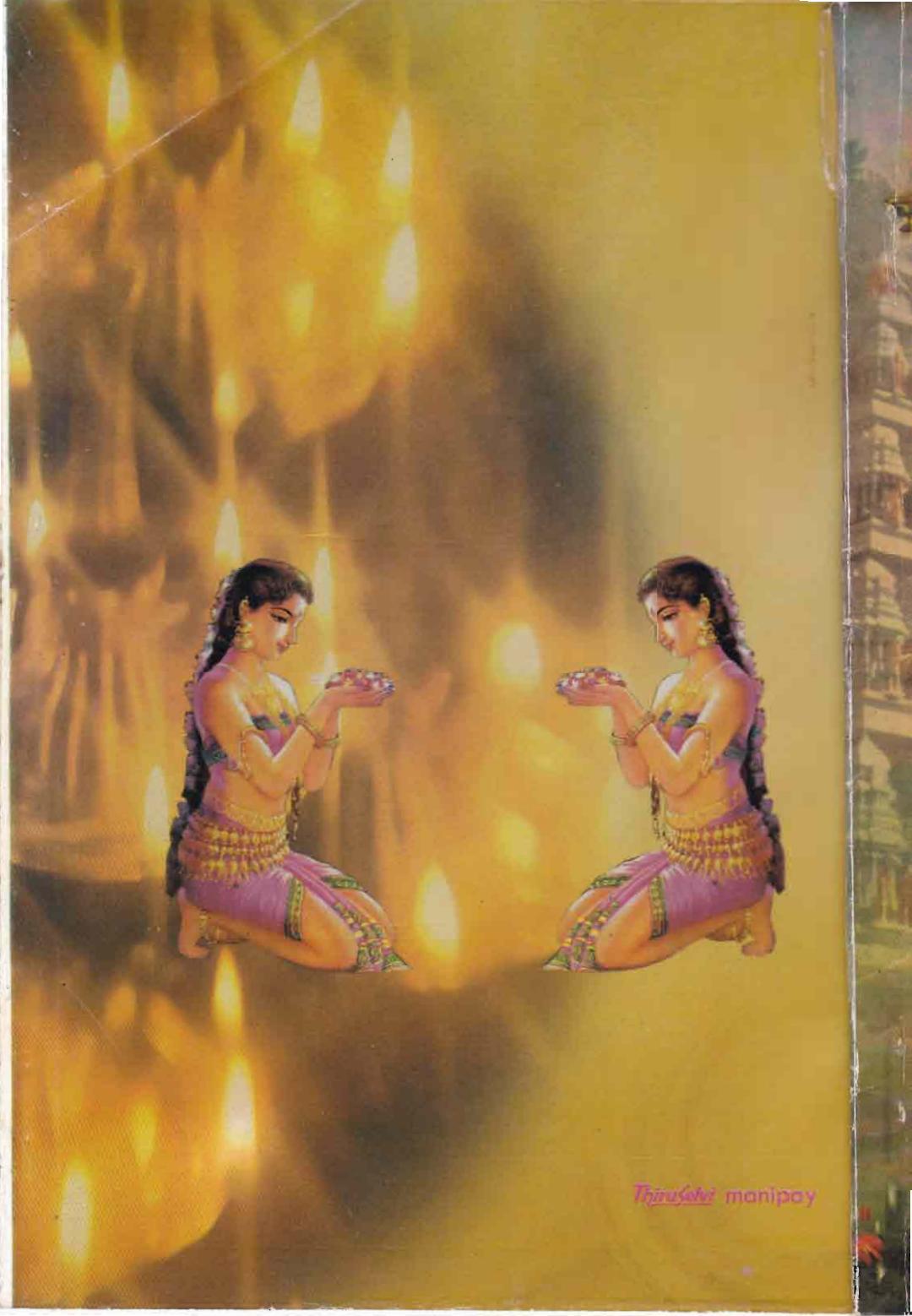
லவிதா சகஸ்ர நாமத்தில் தேவியை “அக்ஞான்வாந்த தீபிகா” எனத் துதிக்கப்படுகிறது. அஞ்ஞானத்தை அகற்றும் தீபரூபம் எனப்படுகிறது.

இவ்வாறாக விளங்கும் தீபழுஜா தரிசனங்கள் எங்கும் வியாபித்து, உலகை நல்வழியில் ஏக ரட்டித்து, மேன்மைகாள் நாமனைவரும் செயற்படுவோமாக.

“சோதி உணர்கின்ற வாழ்வு
சுகமென்று போகமது தந்து எனையாள்வாய்”
(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்)

பிரம்ம ஸுந் நாகேந்திர சர்பா
ஆதீன கர்த்தா,
பழம்பதி விநாயகர் ஆஸயம்,
மல்லாகம்.

ThiruSevi manipay